

A

2

9

8

2

—

X

.

MS.U.

3 3 1

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998

FILM:

Ker. 331.

Lönnelvi János Lindorff
809. 7de Februarii

Beitrag 3. 110.

Ker. 331.

Lönnelvi János Lindorff.

809. 7de Februarü.

Beitrag 36. 40.

Ker. 331.

Lökefala János; Lindorff.

809. 7de Februarii

Belitje 3° 40.

Ker. 331.

Lönnegårdi Jönosi Lindorffs.
809. 7de Februari

Belösta 8. 110.

PENELOPE

vagy: A meghabodult

J. J. A. K. A.

Egy irrélelyű Jásék s. Fel.

vonásokban

Irattt Holuvenott

az 1804. évi Okt.

János Vándor által.

Fádró keményen

Ulysses } Kiválya
Penelope } Kiválnéja
Phélaeades ezett Gyermek.
Aphicrased, Penelopé ötte.
Gynbarus, Phélaeades uti Zsófia
Aldoro pap.

Gyereket Katona
Zúrt a Kivályné halálátjában
Katona, a Leukadiai Zsófia, Antik,
nem halálátjában.

A Zsófia polgár a Zsófia portán
az holott látnak a Kivályné ainek
Zsófia Zsófia, a mely Zsófia Zsófia
Zsófia látnak egy a többivel újabb
hebb, a ki ezt hebb, Zsófia Zsófia
ill. felül Zsófia: A Penelopé U.
Zsófia

Alldó Félvadás

1° Félvadás.

Aldoro Pap egyedül.

Hánykor nem Aldorán és már életében,
amely magos hegy serejére épített, sa' nagy
Zsófia Zsófia, serejére épített
Aldorán, hánykor nem befolyásolt az
Inell. De egy Aldorán serejére épített
Zsófia az Inell előtt nem volt, mint az,
a melyet sere Ulysses akkor, a melyen edez
Haraján. Haraján Zsófia elhegyt,
mely akkor előt meg épített és a he,
gény Kivályné ekkor. De nemis tar,
Zsófia haraján meg ötet sere a mi edez
Zsófia, sere a melyen Zsófia Zsófia,
nyán. Könyv hullatásai; elment ő,
mely hullatásai ötet Haraján. Zsófia
Zsófia Zsófia, Zsófia Zsófia, Zsófia
Zsófia Zsófia, melynek egy edül ő alko,
vott edül, 10 Zsófia Zsófia Zsófia
Zsófia

Alles az ő Jegg vereséine! Troja,
és még tovább, sem állott volna ki,
am Vára, ha az ő Bőltöppene meg,
nem alásta volna, W. Eftendő leg
sarrótt veres Had után mindnyá,
jon hara hallatana! Kétségbe
harjai kőre, egyedül maga a Bőlt
leg harra maradt el. Oh! heven,
és lelté kizály mindnyájan hara
jöttene, hab egyedül se maradt
el, és látni már örökre odai fog
maradni; Már Weyér Eftendője,
hogy Ilium Vára hamvában heven,
és mégis Ujssleber hat híre
se hallat. — Oh! Eftene! hang
keleven és Römnye nem hullatott
Penelope Jégjéne! távol léte. —
A Jia Selemadus, a ti meg Jégje
elmenesele bor a Világra sem ho,
rott volt, egyedül való Végasvára,
és való, és imé! eris már egy Uj
homocusajaz óra néle meo
ally

4
ally érhetél a felszédült segen, és
lelté az Abáhor vankó heven és ére,
gada óra az Anyai Ólól, meg Jégje,
naked a kélet Jégere, eris elindu,
és oly alhatatott felsérellel, hogy
vagy az Abáhor feltalálga, vagy pedig
ő elveppen, és máx 3 Eftendője, hogy
davan. — Kéjny Penelope! Jégjéne!
a te Römnye, Jégjéne! Jégjéne!
és mindenedől meg Jégjéne! —
Conyi Késerve kőre meg a Röp
az Iwimya, hogy Kizály legyen, hogy
Jégjéne válasszon magana; kőre ki,
és mégis hara ostra máx magat, mert
egy áldozat iránt se vándolt, — De
imé jón maga a Kizályne eris felé,
a mint látni a Kizály Kizály, és
őttével se mély beséde merül.
El megjéte az Abáhor?

2. Jelenés. Penelope és
Iphicrates és Kizály

Pen. / mikellyt be'lepnek, mint a' kúrtok, tit
leg ottandék távoznak. / I' hát ugyan az
gondolati sphierák, hogy én valószíggel
elfogadtam?

Iph. Hogy ne gondolnám, minden még meg
esküdtél Antinourna' a' Louisa' és
Hivallatnak. —

Pen. Mit esküdtél Antinourna'?

Iph. Hogy még a' mai Napon a' Kereset,
melly után oly rég esedéki általadon,
/ ő legottan a' Menyezői Pompa' a'
Vendégség iránt rendelkezést is tett,
a' leg nagyobb férvényességgel.

Pen. Mondjad inkább néli, hogy a' temetési
Pompa' a' halotti Cerimónia
iránt seggen rendelkez.

Iph. Igy Ástene!

Pen. El nyert ugyan Kereset, de csak
egy meg holc' festnek meg mevedt ke-
zet, általadtaus én egy férvényes
Kereset kivétel edjűtt, de az,
völ a' legnagyobb végrede' megfű-

tottanak, a' mellynek csak a' emlékeztetése
ok' Öttem elállt kivem. — Kereset Ulys,
lesem. / Még Menyezői Pompa' a' csak nem
Germel' koromb' tette vége elvételre,
nem, Kereset Gél'macsubadal terhe,
sen valék' lennelen vége a' Kereset
jára Könyhullat' a' s' körött elifér,
ni, / még akkor almodni sem tudtam azo-
rol a' mit még hátra valának, é' a' mit
én vétem vérelet, miképpen vana,
Dél el' töltem Vitései. — Ok' Öttem
még most, kemem elött vagyok, U,
tollyára felháza ó' a' hajóra, a' melly
végre elvételre bennünket. Orman,
/ nyugra ó' nétem jobbat, én meg na,
gostem, belé' tífeskedtem, é' egy né,
hány kempillantatig így nemánis
maradtunk. De csak ugyan ó' temé,
nyebb kivé' léven, végre megfűet
Kereset jobb, / az monda, hogy az
kivétel é' arral edjűtt, a' mit kivem
elő-

alatt hordozol, mint űvís tarttam
meg nélie; En pt a fájalmat miatt
őke egyra lestem a földre, de
Mori, meg es lűvű, hogy ő volt az
első utolsó is ő lűvű hűvűvűvű.
ve, s izz olválnak a bennűvű
egy mátkol, a Hajatt vűvűvűvűvű
erepűvű, s szűvűvűvűvűvű
hűvűvűvűvű; s máx máx sűvűvűvű
in adhas nűvűvűvűvűvűvű
edűvűvűvűvűvűvűvű. —

szelved ~~hát~~ azt meg nem foghatom,
mikor emel elöttem ura leír
mondottam. —

Pen. Azt hittem mint bizonyos hírt,
egy mondatnak nélem, de már lá,
szelvedem, talán már öseti valami
vesszelelemre, a mint magad is
láthatod, azat nem értem. Tudod
ellenben hogy a Nép az Apokryfi által,
tovább nem igen kedvelni, azt kíván
nya, hogy magamnak fizesse, és azt
halálomat kíválgat valapkor; ebben
még gátl engem egy felől Ugy
se nem kell észrevennem, más felől
a fiam után való váratlan, ezzel
kafkiztettem eddig alvóltott Nagya,
imban magam is, hisz halálom vár,
vagy fiamnak meg értem, de
már e máj nap meg kell magam
horározni, és ma kell nélem mint
Kiválgatónak a Nép parancsolat,
járnak engedelmessé nem.

Jph
2

Jph. I mit szelvedel hisz engedelmessé?

Pen. En. engedelmessé? Penelope
Ugyis utam mára azra Kereset, és
látni életem leír fia mellett Kiválgatónak
leppem?

Jph. Mit kíválgat hisz?

Pen. Meg halál.

Jph. Az én mit halál? mit mondál?

Pen. En. elvesszem.

Jph. Mit ugyszem, és az Kereset
arról, szeretem.

Pen. Oh, éppen nem az az a Penton
állok, hogy a halálom alatt a Kereset
veimet szeretem; a halál egyedül rév
part rév nére, egyedül a Halál
vesztes véget fájalmimnak; és
vond én hiddel őtfein meg a telin,
seregtől Antiononban, így
mindennek véget veszt, és a mit több
egyedül. De az Ugyis szeretem.

Jph. Az Gyere. Nérem, az hogy el,
hisz elenked a dolgoz, így vigyáz.

Pen. El ne hirculealedjem, mond?
Ugye! Eftendőles töltöttem el már
fűzgem a leveleket fogva, remény
saját káprázat keményedése ^{között},
Eftendője mielőtt várom fűzgem
vissza jövet, eddig az ideig bentül
meg raktattam fűzgemnek sőt
fogadadám, fűzgemnek ^{is} kívül.
Igyi kérem: most már mindon
mind. haralmondtól meg fog
rottattam, livánsam vele öttem
ezen magánosság ^{szerelem} és
usolgo rendeltetésem meg semmi.

Iph. Hátka meg az egyben telei Nap,
in elhalasztandó ^{hat} bár egyet leg
alább meg a mai Napról, ha Te
lemachus meg értesítesz.

Pen. Fellekes az Elerum sechebb
alor mielőtt halálnál, meg a
fűzgem nére öröme liván
uán ha elhalasztandó hatna?

12
De ezis hiány való barátságod, Ugyan
a tudna élt az engedelmes Antoniusból
meg nyem. Vallon meg engedelmes
ő ezen veled hűs éfődelmet, val,
lyon emgyi mepele ^{és} ért emgyi fűzgem,
saját mun ^{és} árt, netfel megamnat
a Tronuba való utat más meg éfti,
sette, meg engedelmes ő ha kint a
fűzgem meg ^{és} ért, hogy bopkales,
leán a fűzgem menyeget, a megyi,
néd mer ő a dolgoz itte, alaratom
ellenis be'üll a Tronuba. —

Iph. Miért ne próbáljon el az
Ember mindent, de li az, a li erre
felé közeleg?

Pen. Oh! mitlyon alalmatlan
hábragato meg, mindenelet meg,
sem mondottam, meg utolsó ren,
delesem sem ^{és} ártam tudtamra.

Iph. Vallon nem talna? a
keméim, hi sem e' Tymarey, a Te,
lemachus uti Tarta. —

Pen

Pen. Mit mondasz? Gyondarus, a' ki
a' fiamat küldetted vőre el?

3. Jelenés.

Clobberiel, Gyondarus.

Gyn. O' maga Királyné!

Pen. Hát jön a' fiam, meg is késett Telmadus?

Gyn. Gyere segyre is késett, a' ki kötebe.

Pen. Gyere? V' megint is itt a' fiam.

V' meg sem öleli az ő a' Dello Aranyát,
mondja hogy jöjjen, repüljön. Farsa g
az Aranyát, a' Bencabuat / Iphicra,
vesztes / Ugra küldetted őt sem,
nincs már méltó felhatalom,
hol, a' fiam meg is késettével ki,
rállás felváltása Ista, már
nem kívánhatja a' Nép Fejéket
meneselenet.

Gyn. Ah! Királyné!

Pen. Erred; mondom, hiess, ne késsél.

Gyn. Halgass meg egy kérésre!

Pen. Nem mis sem hallok, küld ide

14
Lobb a' fiamat, ottan tudod hogy,
a' mennyi telt.

Gyn. Tellesbenem Királyné! Pa'
váltolatokat, le élné Telmadus.

Pen. Miffora? V' meg hol a' fiam, se
egy résem en edd mondan / nyájosa /

rem, + sá + véfa er, ugye a' fiam

küldött előre eren isenettel?

Gyn. Nem tréfa Királyné, tulaj.

Don Iremimmel lát nom kellest, mi.

Don Feje le üttest.

Pen. / el kérek: Iphicras

ölebe borakva: / Ah! Iphicras!

Iph. Halgass meg engem Néncin,

hát eren híván havain Gyondarus

egy felindulsa?

Pen. Ah! ősem! elvett Telmadus

Iph. Megint is öleltesen meg világozva.

Pen. / Gyondus / V' ugy an ugj látna a' fiamat?

Gyn. Ah! Királyné! bax hatalmom,

ban állott volna a' fiamot egy ifjú ife,

Ja

ha hoznom, vagy pt velle edgyütt
meghalnom. —

Pen. Ugyan mit vésttem ellened? Ke-
geslen ifjane?

Ph. /: Tyndfog: / Hogy az övedgőbviere
volna el mind tudotit ifordal edgyütt.

Pen. Helyes öfán, ó a' mivel tartozok az
selebsre, a' midon az edgy Angérol
el nem ritkolva fiamat? eseten, jóval
tízeltbb Tyndarus, beféldele fiamat
harcusfólen eseten, hol? és mi módon
vesztet el; ki megépfelte kezis vés-
senni a' királyi vére?

Tyn. Oh! Királyné, vad oltó sebem
megapítottát parantfóla.

Pen. Ne gondolj Tyndarus, hogy te
sevesebb legyen nálad annal elő
beféllése, mint nálad annal el,
hagyatata; az én vérem, a' remé-
nyem volo ó, ó volo egyedül egy meg
salladt hírné edgy Angérol agyolen

egy
—

egy vigasztalo öröme, Ulyssesemhez lá-
logat is képe; Minden, hasonlo vol-
ó' edgy Atháhos, ohasította a' Dittós,
teget, boldogította a' Halas! Minden,
felölt elgyomított Penelope, a' vala
még egyedül valo maradvány; hogy
mihelyen ifjanyu legyen könnyen gon-
dolható, ha tapaktolva vagy egy per
vigáértul valo kérésre emel.

Tyn. Ha tehát parantfóla király,
né, elő befélle, a' mit tulajdon ke-
remmel latni kényszerítette ttem,
éppen tegnap képfő est vén érdegen
meg Hajon, a' ki kőtőb, midon a'
harcusfólen királyi ifju. —

Pen. Inábban emel mondj ha-
vetséglenne, a' ki elcsőz makedon,
mondj ad fát tovább:

Tyn. Midon éppen 2. lépést volna
a' Hajobol a' harcokra, egy előttem
a' macedon fegyveres, egy vés-
senni

Ty. New + f. e. egyedül; egy néhánynon
jöttünk rajta, de a' mind már a' v.
törölés egyben kedni alaxnok, Zala,
mácha nyughasatlan lévén, el,
de a' kolyájával a' partos liug,
vél, a' mellyet meg látván a' par,
továllo fegy, töftein hozzára? pa,
lona, v. l. vil, hogy mitford ide,
gye aszad lannék, mindnyájan
a' kél a' hajók volana? övev,
v. liáltozai kardil, hogy Zalema,
chup hozzára; ellox öb magot a'
Razonal? övevenderai láttatta?
ugyan de a' mint oktan a' kó,
veskegeis meg bizonyította öe,
venette? a' mico mi ha nem
egyebek, v. izz egyil fegyveres
a' v. g. ágaslan, v. magis bárac,

Pen. Aphicrales. 'mezhabl.' 'meg.
hazad a' kivem. 'oh! Tyndaru! menny
sietféggel, én mégis az áldozatra
menny sietféggel a' ki. törtöz, jérvé
a' Tenger porryais, és ha a' haboktól
kiveremre valahol meg találom,
az ő ávarlan Testét, hordve, hogy
sáhpem az ő lelnel hamvai löré,
vége lévén az Imi tisztelesnek, itt
ismét megtalállok; hisz Tyndary!
ne tévél.

4. Felenei.

Clöben. Symarubnellul

Iph. No Néném, már most én is azt
mondom, hogy méltó a fegyverem
ezen Inoclen gyilkosság boppuát,
lássis li van.

Pen: Ugyan Ottém, hogy boppulhatnam
en meg, a' ki mindentől elhagyottat,
tanul.

Iph. I his ugyan boppulástan hagyndé
az ártatlan vért?

Pen. Ugyan nem gondolhatodé Ottém ki,
ne? Parantolatjára írtetted a' véghez.

Iph. Nagy szűd ha nem az Antoinet
parantolatjára, s amál inkább
homjurou már a' boppulást; ké-
tféle kiindul nem remélheted, hogy a'
Telemachus meg is lezárásával
a' Rixállyi kékes elnyerheft
az Inoclen; - Ugykolat He-
nem a' Tyrannusok, gyilkossággal
nyitnártó utat megótt a' Frony-
ca meg ölnekör ör. Ágya. Jina, é,
minden, a' ki ha? örökösnek gon-
dol

20
dolna, mindenek elpusztítanak
öt, a' mit szab utasít vanálna? -

De itt a' kezem Néném, e' lüpföm
ad Gyelca, hogy a' Telemachus meg-
öleljes boppulástan nem hagyand.

Pen: Haza lmas Inel: ugyan fű,
leser kecské' nállomnál ki alattat?
"hevesseleenebb Rixállyne, Ágya, és
feleség?" -

S. Fele néi.

Elöbben. Aloro Pap.

Al. P. Egy levesten híreel jöve
a' horrad Rixállyne!

Iph. Ugyan miszda ujj heves,
fejlenes megint, Deves k: Ágya,
cléque meg homozittatott már a' Rix-
állyne, vigyárr, Ne hogy sudositt áfor-
dal egészen leved.

Pen. Oh! Ottém! a' dár mi légy an-
ad, már Penelopier meg nem recteant he-
ti: Ennyi söt után, a' mi let eddig ki-
all

állottam, s most, kedvesem, ugyan mi
siker nagyobb? Ugyis csak elveszt
setten végén, már most félénkedem.
Sontolgy megfoghatattam, mit
veszt he nem elmar kerentsetlen
elcsúszni kívül egyebet. Fővel kö-
zelebb sz. Ágost, hely! befelől, meg
reventherentseant hallom a dár mit
vizessemet az Ffeneit!

Ad. p. Hollozhat Rivallone! — A'
mint káptalan azon áldozatos, nel-
kez perantolalvala, Itarana
bezártgáca. s már a midőn aról,
tárhöz, kőrelisekewvolaa, hogy
áldozatom az Ffeneit be-masat,
saw; akkoron sz. hirtelen-séggel
valami sítos ero ábra mint egy
megreundul az egész Ffene, megzudul
az egyfaliger, uzz hogy hatnemőf,
vőmlattanal a Templon káptan,
jai, miny exei meo valami kőlo-
tan borsodais elharotta, s uzz ma,
vadtam meandew, s valóságos Men-

nyes

nyes korat hallottam.

Pen. Mitfoda korat?

Ad. p. Kereset ugyan, de végén nére
megit homocut, vőd nérept Rivallone,
né gyápot korat.

Pen. Egész bátor-sággal sz. Ágostmon,
ti mi volt az?

Ad. p. A' sziban habadulást!!

Pen. A' sziban habadulást.

Ad. p. Háromkor hallatott. eren Men-
nyes korat, én magam tulajdon füle,
immet hallottam.

Pen. A' sziban habadulást. — sz. Ágost!
tőpönt tőz vőpő az olarhor, be-
sitts uzz áldozat, minyárt enis
otlőpő. — A' sziban habadulást! —

Ad. p. elmept.)

G. Felenis. Albbenier

Adoro Pap nélkül.

Pen. Oh! Ffeneit, már sz. haláton
háta, hallod: A' szib habadulást, sz.
a halálver hat vőz hevedéscint,

a'

a' Halál habarolt meg, a' midőn a' sz.,
bár beállott. Meghalli, Gergely, János,
melék hirtelen magokhoz mennem
kell. De azon nagyon éreztél halál,
vagyis Isten! hogy már a' ti Parancs,
látom és a' te felelőre, a' mit a'
néked, megfeleltettem volna.

Jph. Hát ugyan mit fogsz haláloddal
kapcsolni?

Pen. Habarolt valóság; Végis érem
hervadásaimat.

Jph. De ha felgyűl élted.

Pen. Egy sors az életed. — élted vigye.

Jph. Meg halálod.

Pen. Már most halálod; végig, vég,
vándorlásis látod, amare em tele.
Ez is a' lá' építettél szí halmot, egy
em elvezetted kedves Gergelynek, em,
kékeztetted építettetted. Kedves Uljás
szó! érem szí halmot a' midőn te né,
ked építettetted halmot kedves felelő,
ge is hon valamit éppen akkor fullad
sál a' János mely örömmel, vagy

valamit éppen akkor levetél a' mértelen kel,
lyetted valamit vad állatod mértelen,
Jph. created. te majdon hadóthod a' te
Németnek halmot, érem szí halmot
azolat, és ha valaha történi? hogy Uljás,
szó! vagy egy isztig felelőre,
felelőre őfelm, hogy az az enyém mel
együttél, hogy egy leg alább halmot
után egy felelőre, és egy más fe,
vétel, halmot egy más fe nem
egy felelőre, elég érem lépőre,
vétel, kérem. —

Jph. Ugyan Német az érem halmot,
sál érem a' majdon, hogy
in valamit egy érem?

Pen. Érted, de őfelm német érem,
halmot vándor a' megkérő Isten, a' halmot
nem szí Uljás, és az ő Vétel, érem,
lelőre, halmot érem német halmot,
vétel, érem: memmi a' halmot!

Jph. Német! halmot a' halmot memmi?
malmot német halmot, majdon
nem halmot?

Pen. I hát ugyan ezt gondoltam, hogy
jelen

jelenlétével megakadályozhatná.
Oh! Öffén! eressz éle Nemei vagnát
a' Halálra! Jobb felé' elágyzott annak
utja! Alár mellejtem induljon meg
az ember, mineműl' rá vezető; Alár
millek kemek legy öffén, mégi, tse-
lon élék kétem, ne is porgalmarad,
kerj hát, merz ez által szed a' mezej
nyughatatlan Sáyér, é, arén fájfalino,
mat neveler. —

Írt. Dear Geline léte! Nékem neved
meg a helyed, hol, mikor, mely időben,
miféle helyen, miféle helyen neved?

Pen. Sol' ext' me, of en map ha v'ca jor' 2.

Frh. De irfpa iöfpa?

Pen. Vissza jöttök öfven! Járó hogy amár
kegy terején épült oltár: áldozok helyé;
oda senki más nem mehet fel hazán?
Törvénye kezé, fát éppen az orfán,
lét, majd ha onnan az áldozatol vív,
ha jött, itt hárva meg találod a né,
viedet. —

Inb. Hataw! oh nays Inel! His uyyan

az én kis irgalmatlan mérvonod kedves O.
 főtöl, hogy óhazamat kedves Német mel,
 lett ne lehessem utolsó oráib: még nemem
 itt érem után felkel egy darabig a' liget
 nem R: hely. angyal hogy leg atább adig
 lövessék; hiszem a' Hivallatj el követi
 éppen a' hegy aljánig. —

Pen. De mit fog a nélek? nékem is
hazafel azon lis? id? karek?

happálusi azon is iso kárap.
Iph. Oh Nérém! mindön a te vége dő,
 selget mindön az Iui végezése tölle meg,
 avarna! fopstani, hat ugyan ily állapot
 nem leydigabba le mim? kempillantatok.

Jen. Öffén! Sokkal tartsanak néked
 ezen horraim musabott jó indulatod iránt.
 De öffén a' te jelen léted megfeszesebbé
 sépi halálomra. -- Ha az eddigi léted
 még öffén / elfordulva: / tartsz meg ezen
 kereszteteken holraim uranis horraim, Ha
 leledjél egy hamvaimmal a' mint meg
 lecsel, nincs már egyéb réán néve
 hátra, hanem hogy még holraim uranis egy
 máskor jól emlékezzim.

Apk. Elesemnél kedvesebb Néném! —

halb so sehr angenehme, meine Erleichterung.
 Legeim elhaysana. —

Ben. Als ik jeter van Iphicrates; haer
altes meengedenk. Eens a' mi
habad herentferlen Nēnēder; de a'
heer alhān tul eys lēpē se tēg, mer
dun, hoer bēnsēj vōcē lēpēn. —

Iph. Caged line & Padem Nénin. 'ne fell.
line & ne hafadna meysive ar yllhen
herenysiolennel se rinterere.
(P. elmannal.)

Vege as H_2O felvon a Na

HAZARD FELVAKI.

1. Felenes. Wijlbes eggendul.

(Mint Hajo történetem kezdete, egy hajó
 darabon li vezjölil a' partba az holott;
 Orzsa beculván mint egy a' földet öleli
 a' oszlopba, i kevé's idő múlva így áll:) /

~~Én~~ ott ím is álmodt légy kedves Herám
 Földén! Még, valahára felszula laotok

Tücsök Hazám Isára! Ezerféleképpen a
 töltes töltes töltes, de az alatti, selymes
 igazán keserű. Ugyanakkor fogad irigya.
 Már örömmel meglelt, a mindön annyi
 fűszerezésim után, a se kellek, s emelke.
 keserű; Penelope, s töltes kütetés egyenlő
 egy Telemachusom, megleltetom. —
 Igazán katalmas Dne! (ajánlott volt)
 a fűszerezés. (már örömmel meglelt). —

1. felkel' v' körül néz: /s/ éppen a' szemekbe,
2. helyébe eleimnek, hogy ti azon Hajo
darab; Ti, a' doktor legyetek Deves ele-
imnek, itt főülts hamvai; a' többi Jézus,
már én? egen emle'getet követek e,
melsé'k. — De hisz ferdéren nem

régit, de helyheztetett emlékező
 kö? A' d'célus é' a' mint látom! Fej
 hát meyholtál éde, Ágyam! é' rembe,
 herél olyan hexusfe's sem hogy a'
 se seménder bé' foykassam, sem jn hogy
 Hamvaidar én helykeret'hessem fivord;
 De mégis ségedet annyival boldogab,
 na? mondhatol, hogy már most nem
 halhaom meg fiamal e seker. — De

hár De mi van eova? Végig az én Ne-
vűm, a Penelope Ulyssesie; és éppen
egy év esztendő kövén; Az én Neve
a Diel és érrel - ugy van a világban,
nem talál meg hemeit. A Penelope
Ulyssesie. — Feléjezem, kérem e,
lőné szét, és emlékeztető kövén? —
Éppen az urban volt Jézusnak le-
kötötték a Penelopé? — I hát már
szal ugyan e legyem hallásta Ulyss-
esnek, és szal e fogadja le öset. Hát
ugyan hasalmas Inel! egyet és
gastat e di eugenes az Ellenfő
vőköstőei legül. — Nem tudom mi,
Én a bözöndat fátja elegés Jéste-
mes; Penelopé! kérem itt egy emlé-
keztető kövén emelt. — eugen meg holt,
az gondolt, vagy tánt ohajtásis. —
Oh! De egy szal egy igazán kereső,
nek képző kövén; Ugyan mi tartoz-
tat hat augan hogy ne fűző az Enyi,
mely megölelése. Mi tartoztat
hat hogy a Városz be ne haladja
égyen mint egy ohajtva vint meg

re jelenjél, feléjezem, Jézusnak, Jézusnak
Képe legül; / me mi a szal.

2. Feléjezem Ulysses, Jézusnak.

Jézus. Hallod e kéj? nem látod iten a Királynét?

Ulyss. Ugyan kértél Barátom; és itt volna Penelo-
pe valahol?

Jézus. Amott a hegyen az Inel! egyet és a Barátom
kellett nélni lenni, már nem tudom ta-
lani ezen az uton —

Ulyss. Ha Barátom a Királynét keresed, ugy
emlő ha meg engeded követni lepe?

Jézus. Vajha Barátom a Barátom a többi időben
jelenhet nél meg; most tartoz.

Ulyss. Mitől tartoz? holly —

Jézus. Tartoztál, hogy a Királynét nem
lelken időre, hogy vele mind idejemen?
holhaftok; mezt Antinous most éppen
várja, hogy mint Mát Laját elfogadja.

Ulyss. Hatalmas Inel! mit mondál? Anti-
nous várja a Királynét mint Mát Laját?

Jézus. Feléjezem me mi; / Meg eugen időre
Barátom; a Királynét kell követni,
keresnem. —

Ulys. Egy lépést sem tépel, addig ismer
vagy mindent a' mit alant meg tudok?

Tyr. Hallod' mi ez? Idegen. Kiválságos
tanulolatja ellens állást nem szenvedhet.

Ulys. /a Kardjához /ap. / Elevenen el nem
mész, míg mindencsak fel nem fedez.

Tyr. Híveid és Erőfele; semmiéval ne
lemez? Ha?

Ulys. Meg engedj Parátom; Ki az az Anti-
nous? Kit vár Mátéjánál?

Tyr. Antinous Leukadiánál fejedelmé, a'
Kiválságos.

Ulys. Miféle Kiválságos?

Tyr. A' mi Kiválságos az, a' halál Kiválságos.

Ulys. Penelopét.

Tyr. Penelopét, De ugyan mire vellemezz
/a Theátrum egyik bejáratára meggyen. /

Ulys. /magában / Készt mást; meghe-
regetek Penelopé.

Tyr. /magában / Nem tudálkozhatom
elégge, mi ez illető herceg egy
meg van idegen.

Ulys.

Ulys. /magában / Még ebben is meg érez-
tetted? Halálmas Inel' a' velem a' ki Ha,
magatolat; meg mosti rajtam tartjátok?
a' ki borsu illo keziseles.

Tyr. /magában / Ki nem gondolha,
tom mit lappangtattam magában.

Ulys. /magában / Ennyi sok Ok,
südtől utam is éreznem kell meg a' Ha,
ráim Ineinek; haragjalat.

Tyr. /Ulyish Közébe / Idegen! a'
mint látom valami titkos fejedet; U.
gyan mi inditkott egy fel?

Ulys. Hadd el Parátom kerek! Mi,
kor lép a' Menegző?

Tyr. Oh. i'vrom a' ki mondásatolod.
Ma Parátom, a' mai Napra haragom
ott; / már az egyik Város ki van érezt.
id, mindenfélől öröm kiáltozok kal-
latnal, az Olvart felvagyndi iró-
gorva; / az egyik. Nép Ohajva vágya
a' Kiválságos inmen az a' Doratol
valo haza menesclis, hogy leg ottan An.

fin

finnyással egye síttege's.

Ulyss. His ugyan Telemachus mit mond
mind ereless?

Tyn. Ne jussap a szembe Parátom, boyfák
el kerül.

Ulyss. Nem mi's az önök mondott nem
mi's, mi's Telemachus hol, meg nem
mondap minden el.

Tyn. I mit a' d'arf' arról? Telen a' d'arf' seg.
nap legyőzlenél meg ölette'st.

Ulyss. / Értse be' / Meg ölette'st.

Tyn. / magában: / Soha sem tudom mit
gondolhat ezen emberrel.

Ulyss. / magában nagy indulattal / Tegnap g
ölelt a' f'iu, s ma az anyának. Ne
nyegzője tartatit, Ma's ut nem is
volt a' Tronak, egyből lépve ba
tor párosod nem is bírhatott volna
a' Rivállyi kéler. — Meg győztet
Trojanát bopfu'állo Istenei.

Tyn. Dezen! ha szabad volna tudnom

Uly

Ulyss. Ezen Tifedelműs Tynan.

Tyn. Mit? a' Nevenetis? a' Smé's?

Ulyss. Esmé'sen Tynan; a' smé'ses
volt a' d'arf' Tynan; a' d'arf' Ulyss.
s'heer való t'ipra hererete'st, izar-hu'se'gy.

Tyn. Minden ha'kon nélkül való hűség,
hij ába' való hererete'st, arral semmit
sem ha'f'válhatott Rivállyan; s'ámber
igaran meg tartotta leggenis Uly'se'gy
való egyenél hűség, s' izar hererete'st,
mégis most már egyeb' nem lehet, ha'kon
A' d'arf' Rivállyi Tifedelműs Uly'se'gy,
s' Háránal emé'teret, / magában: / mit
A' d'arf' ezen Tifedelműs.

Ulyss. / az Abrazatjot fel ferdé: / Nem
látod-e h'edon Troja alatt egy az abrazat?

Tyn. Hatalmas! Tne! nem a' lone, —
való'ságos abrazatj — a' keme — t'ulej,
don kora de'egé'sen me'ző kübe —
mégis kim — minő öltözet — min
aronál'sal / leborul az Uly'se'gy / a' d'arf' /

Ulyss. Mit a' d'arf' Tynan?

Tyn. / fel fel: / Holaggyos! Hatalmas!

hol

holvagy Itala - Itian a Királyod -
holvagy Penelope?

Ulys. Halga! Ha az Igazak vélekedése
nem, ne hogy -

Tyr. Ah! mit tevédelmesen, musta
megmagadot Király a Népe, de
nem el Antinous.

Ulys. Hát ugyan el akar felelveketni?

Tyr. Nem avarlat szed Királyom el,
vepreni; hanem a te Ellen szed, a
töl megabarcja! fesséretmi a te Ki,
vally: de ledes.

Ulys. Engedelmeskedj.

Tyr. Uram Király ugyan mit akar felelveketni?

Ulys. Halga! Itala.

Tyr. De halgathatod, de hogy mi tartoz,
sathastor, hogy a Varosb he' ne jöjj
alra! nem lohaszom.

Ulys. Nem látja Tyrannus, de látja Ulys,
sed. Szeged azt mondan hogy a fiam
megöltesse.

Tyr. Oh! Uram Király taládon hame,
immet látni rincelemléteim.

Ulys

Ulys. Ima' ma megis Menyegző épül?
Tyr. Az igaz.

Ulys. Válgon, ha a fiam a Menyeg
sön való jelen lere meg nem hameder,
kerett, mi módon hamederkerrel meg
a fiamnak jelen lere.

Tyr. /: magab: / A Király igara van.

Ulys. Hát vallyon mint feneleggel,
interve mindene, hogy semmi álal,
y areu Ugy havalend megne hóbocitokap?

Tyr. A' Doloy valóságát említed Uram
Király; Oh! én igazatlan! mindene,
ter elfoglalo ma Antinous, é' mind
erősségek fesséretmi álal leje
tust. Szakhaland újra hajdomi Bol,
tfeffegader Oh! Király! mindene,
töl megfokrott az idő é' irföntag,
tag, de a' Bolffeffegader töl meg nem
fokhertt el nem rayadható Oper,
Bolffeffegader, v' elore való rigya,
rafordat.

Ulys

Uly. Ah! Gyönyörű! a felbontás
itt indulat és szenvedés nemcsak,
vélhetően Penelopéé.

Ty. Oh de kélel! Uram Kiváló! Ne
bámulj! Reményes velle; félt a
ropf és vesztés.

Uly. Az az én gondom lehet.

Ty. Az tudom hogy elég kánalozás
ra méltó, bizonyosan; hiszem, hogy a
Jelen ahus Helalát önem avarsa.
Látva volna afa! Uram Kiváló! a
minden megkellotta Jelen ahusnál
helalát, azéken magával jól tehe,
seben lett.

Uly. Barátom! győztes fel indít
a greve kivelet az elkövetés
seben, afa minek elkövetés
re lép és elég mértékű lehet egy
Afszony, de greve lehetégek
olyan éppen a Hala Belsően elha
ra az elhatározás.

Ty. Dölyfőbb vagy nállomnál Uram

Kiváló! De mégis Penelopéé olyannak
nem tarthatom, és nem is kérelhetem,
sőt azt hiszem kértül, hogy az a Me,
nyegzős mind, hibáján kívül esik.

Uly. A Menyegző hibáján kívül
esik mondod?

Ty. Azra rá lehetne önt valami
erősebb a kérelem okaita, a te vés,
há jöten kívánt vele elfüggetés, és
egyéb efféle. — —

Uly. Mitoda erősebb lehetne az,
a mely egyben nékem tett elkövetés
vélle megkegyeltetett.

Ty. És vele szaggal megkegyeltetett,
sőt a nális megkegyeltetett és megkegyeltetett.

Uly. I most már mind, és demés
eltérő és hűségteleltégek, indul,
mi avar: / itt az áldozatom mondandó,
ta hogy lenne?

Ty. Ah Kiváló! vigyázz ne hogy
elhirtelen vedéltesd meg bármely.

Uly. Itten vanj meg engem.

Ty.

Gen. Rivers talaim irastan Jelafigat.
Wys. Engedlmed Redr. / elmed:

J. Jelen's.

Sjundans seggval.

[illegible]

Kér az elötte, v. hat nem mint gyen,
 ge a kanyka öregegy lére maradtál, v.
 ez életh mint is már egyebet a' si-
 radnál, fájalomnál, és a' Késérüség-
 nál. Millien igazságtalan az Fiel-
 cren sekinseben, az Emberekhez alig
 hozzhatóan! g velünk egy örömet, v. leg-
 ottan erejétől léppen hozzá! mi véan?
 a' lefűvet fűpárolat. — Kerentst-
 ler Kiváltság! a' Kiváltsággal mondhat-
 ni, hogy a' leuvedéselt Kiváltság-ele,
 mert el meg most bizonyosod a' dőzse,
 ja képezz annát, a' is igazán he-
 vette! és a' linek agyától el röreleser-
 je voltal, annát képeben találod ha-
 táldat a' Kiváltság képeit vártat.
 Horatius a' Fiel! hat már ha Ha-
 Panelope elvettét, elvágogtató,
 hat ugyan találdon fájóval jobb,
 jár kellé a' felfegyverezéssel. Ha-
 talmas Fiel! vallyon nem igazság,

valamint e' eris. ' előbb meg engediser
a' Népe'nek, hogy Penelopé a' fűjé'ket
menekülni erőltette előbb meg en-
gedité' a' Tükös' Allen' Signe',
hogy egyetlen egy Telemachus
Dózatja legyen; előbb majar de,
nelopéti; mint egy hűség telenné
te' hitel; és el'kor haza juttatja,
hol magát Ulysses'is, hogy a'
vérs vérszel fesse be; Oh! mi'l,
lyen örö'los' szeré'fű'g' bocirja el
e' mai' Napot; De t'f'az' ugyan nem
tartan' méltóna' a' L'á'ere'f'í' Ha',
zat, hogy így p'usztítottá'ffe'. —
' h'as' már jön ir'p'pa Ulysses.
milyen k'öt'özött l'ipé'f'el, jaj! 'g'
de' vont' f'egy' vérszel, éppen ottol tar-
tottan, most elv'as'p'ett Penelopé
minden b'izonyos.

II. Felene's.

Ulysses, Tyndarus.

Tyn. Uram Rivally!

Ulys. /: Leveti' f'egy' vérs', b'ap'f'on' l'adva: / I'w
van e' h'ap'ontalan f'egy'v'er.

Tyn. Oh! Uram Rivally! n'at s'fele' l'ad'el?

Ulys. K'ere'f'eb'be, mint a' meny'it o'k'aj'tok'at.

Tyn. Ugyan' l'ie'le' a' Rivally' né'?

Ulys. Oh! Tyndarus, a' mint a' l'ua' u'
l'ey'bol' l'ie'et'et'et', s' a' h'eg'ye' fel'indul'tan,
talá' l'ean' f'eam'be' j'ö'v'e, me'ye' m'ie'x'te'm
á'be'g'at' von'a' l'ais.

Tyn. H'as' hogy' volt, l'ö'm'ye' s'kem'el't'ü'g'ye'?

Ulys. Oh! l'at' l'ö'm'ye'is' l'att'at' vol'na.

Tyn. De b'izony'os'ton' leg'á'la'bb' l'ad'v'e't,
l'eu' l'omoru' volt?

Ulys. A' l'eu' Tyndarus' l'ep'pe'd' ar'
a' o'ta' m'ie'et' ö'ke't' me'ye' l'act'at' l'at,
m'ie' B'ar'á'tom! egy' l'ö'm'ye' H'ep'p' á'be'g'at',
j'én'at' egy' l'is' l'omoru' l'aga' el'ig' v'i',
g'ap'ala'ta' l'at' vol'na' egy' me'ye' t'ö'c',
l'ö'v'e' l'iv'ne't. —

Tyn. Hogy' talá' l'at' hat?

Ulys. Vig'at, ö'v'end'v'e' talá' l'ag'ott

John

ne bücsöd meg. - Jó Tynda.
 Ulyst. Oh! nem tudod te Tynda.
 vas. Sokkal kevesebb a beföldnel.
 less

~~_____~~

Ulysses. My akho is Peta Ulysses a ma.

Clöbb. Penelope, Iphicrase S

Pen. Ugy vagy on öffen, már öröm-
mal megyed az Oleichor

Ulyss. /: magab: / Oh! Egyel mit hallod!

Iph. Hila legyen az Irette, hogy így
találom a Neneimet.

Tyn. /: a' Kivállnéhoz közelebre: / Pa-
rauplatozda Kivállné mezejáratom
a' paratlas, de a' Gilemachus Jefeire
nem adhattam.

Pen. Nem? /: titlon sohajt: / ha így tet-
ted az Irette meynyughon rajta.

Tyn. Nagyon fájdalmat okozat Kivállné!

Pen. /: erőteljes iram saggal: / Már
Gyundarus fájdalmi nem vége van.

Tyn. De tudom mint érezed fájdalmat
esetét, nem különben Ulyssesnek is
elbeszél.

Pen. Hadd al Barátom Ulyssesnek fo-
rmozat a' lejegés.

Ulyss. /: magab: / Még a' Nevenesem
bevételei.

Tyn.

Tyn. Magab: Kivállné, Könyves,
nem hogy nem tarts hatom.

Pen. Mondom jó Gyundarus, nem ala-
rom hogy a' mai nap komorúság kö-
nyei folyana?

Ulyss. /: titlon Gyundarus: / Ésa Penelope?

Tyn. /: titlon Ulysses: / Legy Hendefer
lehel, anaxodj hátrébb egy levefse.

Pen. Ki az Gyundarus?

Tyn. Egy idegen Kivállné, a' mint lá-
to, szed levek vala.

Pen. Engedj meg idegen Barátom
egy levefse, az öffenel vad egy kis kút,
nöt beszedem: amma usámma kövefse
elfogadod: hogy jó az alattis, unalmas
re legyen, ihon Gyundarusfal földülly-
dper itt a' dígesb v. a' Jeyes partjain.

Ulyss. & Tyn. /: elmenet: /

G. Felene's.

Penelope. Iphicrate's.

Pen. No őfelmélelget már az Ora.
— jelen van a' Megegyősi Pompa,
kiváló mulat az én megégyésé,
sem ből fogja általadni Antinonnak?
Iph. Valósággal ugy látni? Vilyen
meg nyugott kivel?

Pen. Eppen így, ily nyugott kivel.

Iph. De mégis Néneim az Öröme?
és a' vékony sugarait látom a' b,
rájartam.

Pen. Mely sem a' salusát őfelmé a' Teled,
igen talános módon dobog az a' kivi.

Iph. Ugyan ki tegezhatsz a' hatalmas
Tud a' ki Mindenhatóhoz, az
melly hi crelén Öröme véltograt,
szó a' Néneim melly komorúságais,
és elviselel gondolatait.

Pen. Őfelmé minő gondolatimaz ére?
Iph. Hát elvise az Olvarkoz Antinonjal?

Pen. El megyel.

Iph. Örömmel?

Pen.

Pen. I' miéne a' legnagyobb Öröme,
mel a' midőn látom kiveviseimnek
létegető Végét, fogja el a' töet, V
a' általhabaditja: és a' meg töet
vess kivet a' leg reményebb fogja,
bol, /: Victorissal / fogja őfelmé, és mi,
Tön az Olvark fűtőlog, midőn a' fűtőlog
mindenfélől a' kívánt vége meggyújt,
tatna?; midőn az Olvark előtt lebe,
és a' Népe okajta vágya a' haza somat,
Antinon spt a' Heremet, verekere,
túl ezt a' mellyet, V így adgy énnel
habaditja, és ad meg Pericleus ditső,
légei.

Iph. Eppen eliponyodom, a' legifő,
nyugt Te hirtetet fogad a' Népelelő,
ni; Hát ugyan lehetnéle magadhoz
ily kegyesle, nem iponyodolé eren át,
Dorottol? —

Pen. Nem usállyal meg remélt
a' nagy Tied ezt a' kivi a' haza somat; ezt
viss

várga töltet a' fűszert, ez el fog
ja ragadni a' nép szívének
és a' következők egy, dit főle
Matrona's fogbermencs keméltéi.
Nem fogja az én vérem az öltözt
megfeszítetni, tiszta fog el fog
ni Ulyssesét, Öffém! ugyan
ezen halálul mit várhatok?
bor mofani életet? Dit fő,
úlo kamrai fűszert. Fűszert
egy fűszert az egyimot a' tie,
vellet látni már a' ti Anyádai,
tölet, igen, még ma ti horzátok jutó?

Iph. Oh! melly gráhor Nap egy a' már
én velem adve.

Pen. Már az idő jelen van Öffém,
ély hevesfűszert, bűzton való
elöltet látja a' nagy fűszert.
— De halálom kívánt volna
Ulysseset től fogadásom
elataru menni.

g. d. d.

7. Ielenes. Clöben:

Ulysses. Synarus.

Syn. Az fűszert macsaj meg.

Ulyss. Meg nem engedem hogy elmenyen
kollak velle, kiváltne.

Pen. Dezen enged meg, keveset, mess meg
igen nagy foglalatosságim vagnak?

Ulyss. Meg enged kiváltne? Tudom én
azt hogy az az fűszert soha fűszert
ked foglalatosságok nélkül. Nagy boldog
nagy taktom ott a' föld Népe, az hol a'
kivált foglalatosságok. — Pen.
ne nead egy fűszert, az hogy elveje.
Dez, ugy hogy még a' vad nemzetek, jól
ismerik az Ulysses fűszert. Pen.
kivált kiváltne fűszert, az
az, hogy Cretat, mint kúltetett fűszert.
Dit elhadjam, s egy olyan kiváltne
kiváltne fűszert, az hogy elveje.
Dit nevet a' fűszert már a' fűszert
előre halm láthat.

Pen

Pen. Nem gondolnám, hogy egy sekeretlen
Athonyiát Neveit Pörög Ország kámba
vège.

Ulys. Kámba vège monda? Seheretlen
Athonyi? Hát ugyan ki lehetett valaki
nálkánál a sekeretlen körök ill. idejében
ill. sekeretlen, sekeretlen, a ki semmi
fela erő, semmi nyájostól a faja
kés való alkatasáigban meg nem tén,
sekeretlen, a ki mind az ideig a magyar
Királyi Aggát hívták meg sekeretlen,
/ magában / ereke a méltatlan di,
sekeretlen meg Hatalom körül a
kiseb.

Pen. / Vagy / Öfén eren Dege me?
kavar egészen megvándorlásra enged
mer kádallor.

Ulys. / magában / meg mostly az aszoreto
/ nagyon / Kiseb Hatal Királyné a Vör,
tutnak eren usas, sakt megvándorlás
eren Kiseb Ulys. seker. mas bizonyo,
Pen. bánnak fogja emlegetni a körök
sekeretlen kámba sekeretlen Neveit.

Pen. / Iphigeneia / Meg nagyobbaltid fog
monda

mondani majd, ha halálomat meg látja. —
Oh! Dege Parátom. mint nem sekeretlen,
sekeretlen, mennyire könnyebb lesz hene,
sekeretlen emlegetés. — Mind Diffos,
sekeretlen homjuzoro Öfön alkatasom Pörög
Ország voltam való gondolatját. De meg
most egészen nem tudok mihez hűltem
Ira Ra.

Ulys. Főként meg tudtam Kiseb,
ne. mikellyet eren távol lévő Par,
tutnak ki hallottam.

Pen. Öfön jótör és seker. körök,
eugenet, seker. seker. seker. seker. ol
Gant, a mis seker. seker. seker. seker.

Ulys. / magában / Oh! kiseb / nagyon /
Kiseb ne. seker. seker. seker. seker.
meg látalak, meg seker. seker. seker.
mind? Mátornak seker. seker. seker.
kiseb seker. seker. seker. seker.
Pédaját, / Ulys. seker. seker. seker.

Pen. Kiseb Hatal Parátom látom
Penelope Öfön, láp meg ugys
mint Mátornak.

Ulys.

Ulys. Mivel?

Pen. No! mivel barmul?

Ulys. Talán ha' te fátalad velen
Rivalgón!

Pen. Dezen! nem te fátaladom már egy
az a borat, füstöl, a' menyegzői ol-
tár, folyó úl egyet a' Nap, ottan elfo-
gondom Öregeségemnek lefeves-
teket, egyetűl, jénemmel.

Ulys. Halhatatlan Dne! ugyan ti
kinke ritet erre Rivalgón! Ugyan
mifodá' ellensz, jénemmel be-
maga a' te nagy vicsarad i' halha-
sokan hírad i' emlékezetű őziben?

Pen. Ne hibázz Barátom! Te is sem
erőlköd eugen erre, az egyetűl az
en te fátalad i' a' borat, sőt a' haj-
va varom ala' a' hempillanatot
hogy Öregeségem epevendi be-
vicsarod, jénem; könyv ha' Barátom!

Ulys. Nem lövösköd Rivalgón!

Pen. Tudom hogy a' Nap örömevel egye-
tűl a' tevéti.

Ulys.

Ulys. Meg áll Rivalgón; az Gyere' em,
a' te fátalad meg, a' te nagy vicsaradrol, halha-
sokan híradrol, az egyetűl vitázon már el,
tevéti différetűl, ne vesztel el
hempillanatot alatt, minif i' edemelt
futatlanadot; emlékezz meg Ulyssesnek
sajnádo' a' fátalad, talán meg fátaladeli
borsu állásárol.

Pen. Nem fátalad már semmitűl, ely
différetűl fátaladot már eugen, nem
sokot már Ulyssesnek i' borsu állásá'
tel - i' el a' te meenni.

Ulys. i' el a' te all i' Meg áll Rivalgón!
maga; meg itten egy borsu, a' launi fátalad,
tevéti valom vagon, a' mellyen meztelen
felelűl i' el tevéti tevéti kű fátalad.

Pen. Meg vallom idegen, nagyon borsu,
maga, miden látom hogy az différetűl
gemes, annyira borsu hordoz i' jénem
tevéti i' angyal borsu almasodrol.
De meztelen vagon idegen, a' dolgot
tudamertumát nem tudom, i' emel fátalad
a' fátalad valom minif borsu eugen

felvett halomból megadta a d'Ulyssesnek.

Ulyss. Nemiszelegre királyné seged
meg akadályozta ki; sőt inkább valami
olyan ártalom, elöttel felfedezni, mel-
lyet ha meg tudsz, nagyobb örömmel
meg az obárhoz, bitorolójodobban
nehébb Máláid Laxjai róza.

Pen. Ugyan mi lenne az? Várodorzi meg
ötten, meg halgatond az ardegen.

Ulyss. Ha azon híves, mellyel eddig elő-
volrat, mostanist meg tartottad volna
ezen homok Ulysses a kálkára,
asságodat nem próbálnod volna de mi,
dön látom hogy megadja elvegyesed az
újabb Hárasságos, hogy a Világ előny
egy felől megadat ment hefted, és más
felől fejtes menveledben, ammal
bitorolójodabb lehet imé ti jelenetek.

Pen. Mit fog-e mondani?

Ulyss. Ki jelenve mondott Ulysses a
mit először kívánt nem tudni, hogy
e most frissa kiegészítve vagyon

Pen. Ezel, mit mondasz? Ulysses
még életben van?

Ulyss. Igazán életben van, és halad a mi
már seged ezen hibán a lott feloldoz. Öltet
elött Hárasságos, ő régen a kisp Laxillia.
a Laxjai törött van elfelejt keze
Isalárol, és Penelopéjával.

Pen. Harag, kemény, gyolázatosom,
hagyd, jól edmerten én Ulyssesnek ki,
ves, elnem felejtette ő a Penelopéjával
törött sálakodjeden tartományból, kiltől.

Ulyss. En engedelmeskedem.

Pen. De — vártad — oh én, regény
fejen — ha ez igaz lenne — hallod-e Darcá,
tom — De mit halgattol én egyill kem-
telen Haragot, törött sálakodj innen pa-
rausolom.

Ulyss. I. magabizalomtól keltom.

Pen. Máláid jövel fát bezen —
De jól meggyondolt mit mondasz? Ugy
kepeldele, hogy elhibeszen. Ugyan
mi vithette arra Ulysses?

Uly

Ulys. Oh! Kivállyné! 'arón éppen nem
lehet szabadlagni. (az illikáns kétség)
Büszke, nyájas maga is elcsúszhat,
Nagy haloban lecsúszhat volna.

Pen. De én boldogtalan vagyok mit halgátok
vagy éreztetek.

Ulys. / magában: / Hogy éreztem az hitet,
lehet hogy mis sejt a hitetlen ség, és hiú,
széltelen ség, és a felbontott barátság.

Pen. Kétség, Nyájas ség, Cedus maga is se,
lehet hogy antoxis katta? Ulysses! 'Szad,
sárga 'Inel' 'era' 'javalma' 'mgyi' 'Ester'.
Dölg, megtartott alhasatosságomna?
Nem, ottan legyetek mellet Ulysses nem ké,
velhetem.

Ulys. De ugyan mit nyugtatnak a
ammya sűrűt adott hűség, minden
o kérd az alól egyésem fel odoz, kést
Kivállyné az olvashoz, 'me' a' mit ta.
lám hibát tulajdonított volna a'
világ már kért kin alatt magadat
az alól 'i' mentesed.

Pen

Pen. Elmezőt ugyan az olvashoz,
De bár o' magad is jelen volna, hogy le,
kérde kemlölöm. — Ulysses! 'Bátfar'
lehet né' vérem folyását, a' mely e,
vessé fog a' mai Napon ezen hivatal
hivatali, tudom fát venni egy kára,
hogy felintese elhagyottat feladé'
jere. — Dezen! 'me' térlel — Kivállyné,
né' letemre nem higgeltet epelem,
lehet vala meg igarat bejelke?

Ulys. / elő vépi a' Penelope' Port,
raját 'i' bel adja: / Hollyon helyettan
ez, a' mit magam mal alhozam.

Pen. Hatalma 'Inel' 'arón tu,
lehet kérem, mellyer Ulyssesnek el,
menetelbe az adtam való alval.

Ulys. És o' parautfoló, hogy né,
Ez adjam alval ert, mint egy hűség
való zálogos.

Pen. He a' az rogyai: / Ah! 'érem' J.

Pen

toje Gyoso Halátomas."

Apk. 1. meypaxija Penelopis: / Sap. nōlān
mīc yfēlelā sēl — Donokpēv.

Pen. Offen. — Chagghatta Ulij, Pencilgrain.

Inph. Oh. Nénem — had el ne is emlékez
 volta — De jaj a' lélegzetefogy — hűd e,
 gúl vérszótára; Gyondaruk — küszöljö,
 jelek szívtörő és vigyázó hálóba,
 bájaib' a' kiválynéi; Mennyi fájdalom,
 amikor hűt a' mai nap, s a' küszölőre,
 gondok a' kiválynéi körül, és a' szíve körül

Hindaruffal! Ugyan Hatalmas Isten
ez a juralma az igaz Virtusnak, és a
valóságos Hűség. Ha ugyan egy
annyi szel Embőrlig szenvedetes
nem juralmognak meg meg fől
annyalis, hogy leg alább utolfo o.
ráit gendeten töltseffe. — Minden
Hatalmas Isten ill eleven Pél a
Nar álliroz elön Vár! kemlöl.

sette velünz, ugyan hi' kívánmá a' t'ir.,
nyf' ö'ölgetni het megy.

8. Felencs.

Myestes eyerul.

Mi való ez valyon való ságon heretere?
valyon ti ása fájáalomé, nem való ez ter,
sesét — Nem, való sággal nem sá kál g
hemeim, tiptó hereteret olvasom áb,
rázatján. — De hiszem ö maga meg val,
lotta hűségteleu ságes. — ö való dly vi,
ván, ö való az a' ti alij várkatja vá,
ta újabb egyben felé sene? idős. —
vepken el a' his herö. — De hát ugyan
én ölyen meg öset — én ept öjethem é
elvéstér az én Penelopimnál! — Oh!
De ö már nem ad engim többé, az An,
kinou se ö — Hatalmas Frel! mi,
és nem a' hatal émmélen vagy leme,
nyebb kivet, vagy hűségesebb felé se,
ger? — De már hogy legfent, nem
mel

19

engemes, szeret én is hozzá, én —
én vagyok a gyilkos — én okoztam
halálodat! szabályozva ki halad!

Vége a 2de F. Vona Pnáz.

HARMAH FESVANT'S

i. Fele n'is.

Ulysses egyedül.

1. Víspá síne. / Valhondigard valac?
awayd afar egg meg ronttolo híst: egg
elfaradst elmenel ha kontalan hule
mengei — Oh! millen rakkonöleg va
gyon — Hát ugyan Hatalmas! Inel!
nem eljegeserele' g meg meg emgi ryo.
morgassaradaimmal! — Hát ugyan
nem bopfulatott e' meg g eljegge e.
neáth, Párist: másott elker;
Híseu ha vider vóle elvörölui
Jiväg or fragt Ellenögeis. ugy an
of en verlen — Ugyan Telmachus!

Penelope mivel érdemelt egy ártus,
 lamor vére li onasá se álul ad,
 ge beclöhesett meg a' Páris halála"
 miatt fel gerjedt haragától. Hol vagy,
 vol' Páris orkást vad Inei. Hol vagy,
 vol' hatalma Inei, a' kél Górga alá a
 mellettünk haragolástól, a' ki védel,
 metel elatt, a' ki parantolásoktól a
 rohanat minden elöttünk a' Vesper
 de lant; már most büntetel az
 Ulysses harag, minden a' mi ezen
 kivétel vére s vol' elragadtától
 Német már semmi a' mi okajtor
 a' mi igazságon meg hátra le,
 her, az is az a' jayyerentől remél
 herem s belé a' az erepleni a' harajab.

I. Telephes.

Ulysses Telemachus

Telephes. [meg a' dalkoztatja:] Micsi?

Ulysses. Enged Berátom

Telephes. Neved engedel.

Ulysses

Ulysses. Isten áldja lejj, ha ered el az
 gott Vérség ezen ősz haj sáló? kánalo,
 rátra indíthat, úgy enged meg, hogy ve,
 gerhefle be' ébber egy kócskifőlen Öreg,
 legyelenes lejt tölle, ha egy kócskifőlen,
 toty is nyugodt életet.

Telephes. I mi'olon?

Ulysses. Ne terved, minif a' mit ad az
 tenet, a' mit ad embeztől haragjól, grü,
 lölfejer vögben vihetett - ez a' kócskifő-
 len ne'len.

Telephes. Nem tudhatnám?

Ulysses. Neve. Ezen kivétel kócskifőlen
 közeit az ad az embeztől, a' kócskifőlen
 rá bosszátossát, a' kócskifőlen való bosszú
 állatt is az a' kócskifőlen kócskifőlen.

Telephes. [magában:] No ez éppen az
 az embeztől [nagyon:] kócskifőlen, minif.

Ulysses. Ne tudod Isten mondott.

Telephes. Semmi sem tudottól, hal:
 pa' szál, ha úgy van a' dolog a' minif men,
 do, szál annyira kócskifőlen, meg fel indult
 érezet meg kócskifőlen.

Ulysses

Ulys. Nem kezdésd a Parátom; meg
toll halnom. - - -

Telein. Halgadj Hal! Nem ellenzom én
Halálamat, sőt inkább a' halálra hív.
Lát; Nem parantolom én hogy áll,
hanem inkább, hogy velem edjűt megkelt.

Ulys. No tehát így halgadj meg edjűt.

Telein. Kezde kedj Hal egy levele; meg
halunk bizonyoson aron ne értekedj
én nagyon gondolkodom; Sőt legitim
Disszidatsebbem efelől; az Inettő
inkább g'nyeed a' Reggelmezt.

Ulys. Oh. Igju nem egy gondolkodom
rollam az Inet, hogy egyen valamit
Reggelmezt méltosassan.

Telein. Halgadj Hal; Tudod-e hogy Anti-
nous az Ulysses király; Telein. és
egy peremind a' királyi ágyát is
még má elfoglalja.

Ulys. Heltartam igazulom; az Inet.
Telein. Annál erősebb bizony hár-
bányos. - - - a' elvígertem magamból.

hogy Antinonra itt van a' allattomb
a' reventor.

Ulys. Ha az a' felelepe, egy engedel-
mesedem - - - Lemmi bint a' mit ne elarjal.

Telein. Igjen de Hal magamra.

Ulys. Ezelel; Kerepe hat követő
az Isteneleu szíben?

Telein. Még pót ollant a' k'ekes g'anta.

Ulys. It van Igju fel találok; Meg o.
Lettewen Antinon; örömele elvepe-
enid; Sőt ne léfűt, ki' tall válapta.
mi a' les helyt, hogy a' munka fűt,
be ne mennyen.

Telein. Meg engedj; Bues ög, hogy
oren öf, fűder öf nagy vepedem.
re sefem fel.

Ulys. Sőt jól Helelkel.

Telein. Meg halunk edjűt, i' term.
maren a' Disszidatsebbem hogy g' bopulod.
toll az Ulysses királyi ágya meg.
fűder sefűge.

Ulys. Mint Laxerem Igju est
a' V'roust beemel. Sőt nagyon fűdítom.
Telein

Teleu. Ha a' Sors; a' melyet emy' tot
 Ellenfé' lezei körött meg' t'hal nemis
 comél' lesni; ha Sors mondani leuen,
 egy' v'issza jötün'let meg' engedi, egy
 ö'eg. Barátom néleu' utas lefű'ce
 let a' Thronuska, magadnal pedig
 nagy Iuralmat. -

Ulys. Mi hallot' J'gye, néleu' utas lefű'ce
 let a' Thronuska? En egy' La'aptor
 el nyomni alarj' az'ert, hogy egy
 más' Thronuska utas lefű'ce
 a' Thronuska? -

Teleu. Ne félh' ö'eg Barátom; nem a'
 nagyra vágás' nem az' Iuralmat;
 fű'csint' ve' t'le' fel'sége. - Hűd,
 el Barátom, hogy ha az' Ellenfé'g
 fű'gyveres el'ezül'hetjű' en bea,
 nem nem Thronuska, hanem a' Teo,
 must'nak ö'öl'ö'p' a'p' v'issza' a' must' a'g.

Ulys. Hatalmas Isten!

Teleu. Bizony' a' a' mint magad is
 lá'k'ard' nint'len'itlen' most' sem;

mi leg'fű'csint' remény'ű'nt, meg' t'hal
 sug'arait a' valaha t'heró' ö'ek'z'la'it,
 hoz' t'hal' éppen egy' dí'fű'csint' halál,
 ban alarj'ol' en' se'ge' v'issza' tenni;
 t'hal az' Anyám' el'öz'et' mel'et.
 t'and'ig' a' l'ocom meg' b'ok'kullani;
 t'hal az' Anyám' t'and'ol'og'om' haba'..
 s'ig' hely'ke'zetni; t'ezalatt el'v'ep',
 ve' alarj'om' be'v'egem' a' Ulysses' fű'csint'.

Ulys. Mi? t' se' néleu'?

Teleu. Ne fű'gye'ld Barátom, Teleu,
 m'ach'us' t'ap'ra' v'ere'nd', a' La'erte' t'
 H'agn'ol' a'ol'fo' ö'öl'ö'p' a' Ulysses' fű'csint',
 menn'ű'nt. -

Ulys. Halk'at'at'lan' Isten! t'ug'jan
 e' vol'na e' t'el'm'ach'us'?

Teleu. Av'ag' t'ím' t'el'le'p' be'fű'
 de'nd' v'el'ő's'aga' fel'ő'lt?

Ulys. Nem t'el'le'p'edem, t'oll'at' na,
 g'z'ol'b' ex'ő's'ige'let' t'ap'at'ol'at' se' bea,
 ne' mint' t'au' be'fű'ed' t'el'le'p',
 ha' nem, t' a' t'io, az' az' Iur'at'
 se' benne, m'el'et' az' Ulysses' fű'csint'.

Ulys

völgyi ágához videltesel. a' mellyel
 Penelope i'ránt gondoskodol, inkább
 tulajdonai egy fiú, mint sem fial
 egy öröndéjű szolgáló hercezt.
 az idős meg egyet. Hamis barát
 képi murexatja. De megengedi
 mégis kérésének, az meg nem
 tehető, a' mit tegnap Telemachus
 chuscol hallottam.

Telem. Hogy a' midőn a' partra
 érkezett meglepettet.

Ulys. Az, éppen az.

Telem. Ez iránti hátszalmon
 lehet, imé mostan elcsúsz van, fő-
 ves, ha!

Ulys. Nem az. Gyere, addig imén nem
 morogol, míg mindenes a' mint
 vagyunk meg nem tudok.

Telem. Igen, de salám eddig is az
 Olávnál vagyunk.

Ulys. Nincs miét fel, attól, a'
 mint én már is nyomon tartom.

pen

Penelope itt vagy, nem messze től,
 lüsz, bejőson jön írta, tudom, vagy ha
 írta jöni az olávhöz, azon az
 udon kellett volna menni.

Telem. Hogy megjelen, No tudj, g' hat
 minden. Bejősz Eptendőly utasom
 a' Fengeretén, levelem herceztől
 Anyám, midőn írta jöni a' lésse,
 edve Ha la feli' e' fenebe jut, hogy
 hat ha megválaszolt az Amberett
 kivel, Civel, indulatjól, hat ha az
 Ambitio valamely Magna Stan,
 a' melly lyhamarabb g' kelott tők,
 tenni, feléledett, hat ha de hara
 minden g' váltotta, e' Telemachus
 valami nem remélte Vesperelemvára.

Ulys. Erősz Ulys, fíkor illő g' analódjól.

Telem. E' Hercezt minél előbb a' par-
 ra ki' értegnél, az Eptu be' követegvén
 a' magam kérését egy alálma s' hól,
 gáms fel adtam, magampt az övöt
 magamra fel vévén, Parangfólam
 néli

pen

nélie, hogy a' midőn g' érlelték, ő
 nemre előre en' helyezett, s' így meg,
 érlelték, mikélt a' dolga ki lépi
 a' köntös g' oldalán a' defektusok,
 töpönt vécé rohamat, s' legény
 lefektül vécé, en' helyezett; és
 en' látván, hogy a' vespélcsinél a'
 vülhessen, ki ugrott a' hajóból
 s' misze a' partra ki ugrott, az
 holott, egy paraf. kutyából ma,
 gamsz megvonva, s' hej tőre
 fuvodt a' lemmi állóván, az e,
 zék g'fakt ottan elölcsötte,
 most ide jöve, s' itten hallom a'
 király néma. Menegzőjén.

Ulys. Oh! Isten! megegyém se
 beuned Ulyssesnek lipébe,
 ve látv elnézés.

Telen. No köze, hát már.

Ulys. Ah! Telemachus, az egyet min
 Den vespélcsinél fuvodt a' de
 s' így o'ly vespélcsinél ma mi nem
 bot

botshatol.

Telen. Miért nem?

Ulys. Ismét se légy bátor s' agost
 helyt Telemachus, megalálom én a' sz
 utat, mely légy a' Tronstra veres
 ten. — De ugyan ki az, a' ki a' Boleor
 közt erre jelle' s' — halad-vejt
 el magadat, mind kördülés g' dob,
 bantja az a' kivet.

Telen. Hát ugyan epelet' üdöl?

Ulys. Nem epelet' üdöl — Nagy a'
 amit ki a' szél nyilatkozatni; s' a'
 a' b'ességed g' macskáj' legyen jobb
 gondos.

3 Telen.

Clöbben. Gyndarus.

Gyn. Oh! Uram király Sieff.

Ulys. Vagy se vagy Gyndarus?

Gyn. Ha a' királyt meg akarod tarta,
 mi meg megegyed.

Ulys. Ah! mi néma a' királyt /-mu,

100

szaga felém! Ném!

Gy. /: megcsebbe: / Jaj! / hárt felé
máds? Mezened, azo hittem...

Ulys. Tudom az egész dolgot, már most
Tudorust szal a fiam mestarsá-
ról gondoskodjunk;

Telen. /: megütöve: / Mics? / emmeken fia
volnát? / ez Ulysses leme?

Gy. /: Bízom a Ulysses, Oh! Kiválti Vör.

Ulys. Ugyvagyom fiam, de ezt fiam, jó
vel karjaim löve, én vagyok a te
édes Anyád, ölel meg engemet, én
vagyok a te ségedet meg az Anyád
mehébe - Oh! Hatalmas Isten!

Telen. /: könnyező: / Anyám! / herelmez
Anyám! meghad a kivem; melyre
mennytelen...

Ulys. Gyűdj meg fiam, most szed bátor,
saját kell helybegetnem, minden,
felol az el állított László a te
gyenge ölegetésed jobb időre
vagyok túlsóan halasztani.

Telen. Oh! Tünd. egészem jól szeretlek

vagyok magammal.

Gy. Oh! bíz Hal már az Anyád memle,
fieme az Anyád, Oh Kiválti Isten!

Ulys. /: ki eddig körül telintgetve gon,
dolgozott: / Igem is felalálom.

Gy. /: megfogván Telenachut / László
mintha memle: / az alatt pörög a
Kiválti a hoz vegetem.

Ulys. /: mestarságot: / Nem; Comy
László /: ill. bepedelme / Kiválti a
sod közt egyetlen egyemet, magam
elválni megneve hennedem Gy. hancu
indább /: megfogja a maga László leír
Kiválti: / jóval is legyél ezen Kiválti m,
nem elmezdi a m /: Tünd. legyek a
Kiválti elmozdítja, / a László ki nyitja /
No Telenachut, ked öpve minden
exerdat, de fálly be fiam.

Telen. Anyám!

Ulys. Micsit vonagató magad; Lem,
mit se rágj a László melle László,
vagy annál László László, rád fiam
az a te édes Anyád hancuina volt

azul meg engedte látni egy Isten a'
 ti az enfiamat viszka adta, jelen,
 jelt a' se blosm adta ajándék és
 a' hőves, olalmozd ez alatt tovább,
 a' Te ajándékat, hiszen salem fűt
 nem azért adta meg fiamat, hogy
 nagyobb homorúságot meríts. —
 Azimé meg ditfőül kellet, ha van
 valami kis gondot a' Világia tra,
 olalmozzátol meg az ide való fűve,
 selt, a' Ti Vőreket, a' Ti Unokátok
 vajjon itten, ha fűt elhagyta, u.
 gyan híkes sőt hamadé, a' miny
 felől elnyomatott Ulfes.

karungjelen halálfévet. jaj-jaj!

és így végre mintha egy még alomból
kelt volna fel, kőnél is mintha kő,
káltesse fogolódását, a' lili körös eze,
met és kemlében, egyedül csámcsogva,
ti' nem is — En mintegy magamon li,
vél megadva, hogy más alamba veltem
előlebb lépett az árnyhoz. Vagy egész
ben nékem kezei keméit, rajtam és
állapod, Mer mintegy a fájdalomtól
elfogódva, és fervei szorongással küzde
könyki li arca és szégyenűpata?
Bajára, ho kinű mejeu le zabommal
melles körömei valójáb, nista kiéből
hármorott fájdalom és nyögése és so,
hajtsa szél, gyalacta és hollalnia a' kez.
De az ellanladtáj, az elfogódás, ki
vére és sebessé dobogásai, az és a' alad,
gyorattá? En pőren hánalga'sra
málo telintetése az en kedve és kirell,
nem a' líra's, a' fájdalom, a' hánalga's
miatt egészen és nemultram, s úgy állor,
tan o'bra, mint egy sírókép; Végre
hall ugyan, minek után a' fájdalom
mohó csatlakozna, magolod li on,

15. 4. 331.
22
rövid, és kevés kihenett nyugodt, így ter,
Deu haldolli kóllal a' maga bepedés,
Oh! jaj! meghalok: — nem mint Ullyse,
fele seje, hanem tölle elhagyatva,
és g' veresetteve halok meg. — Lynda,
ra! melly neheren való meg most az
Elattól, De neu az elat her vonda he,
reket telintetéből, a' melly az kala'l,
naly keservelebb volt csámcsogva,
hanem annal telintetéből Lyndany!
hogy élesly vagyom az, a' kirel egyedül
éltam, és a' kiret annyi szél és ferve és
éjszandókat elöltöttem, és mégis ötet
és neu láthatom. — Lyndany! kedves
barátom! így holl tovább, én egye,
vél seje gondollok, a' kirel Ullyse,
leginkább hihetne ne vonda haldol,
ho kirellhadtól az egy víz a' kirel;
Menny előhorzaga, kirelában el
Ullyse és vinda eleren utolsó havois
az ő haldolli kirelóját. — Neu
verem keméce az ő új kirelmet,
elgen, sőt a' kirelmet és eljára
aron kirelmet, a' mellyet egy küse,
ge,

ges, alhatatod, de hercegetlen fe,
 lesegénal. clóbb bephillest; mond g
 nére mindent a' mit itt letiz, mond
 g nére, hogy én ő' exerce; neuar én
 Rivall; Házomban, nemu' mi seel,
 mün' agyában, hanem attol tavol
 egy alattson kutyakoban, egy kis van
 agyban, anastlamul; őtet igazán
 herceve, halol meg. — Mond g ha,
 lálomd' homoru nemet, videlnyó,
 geseimet soha jta'st a' immal edjütt,
 — De vajha ha ő' maga jelen leu,
 ne. — Oh! vajha ő' kem' lelhetne
 egy engem minse. — ha nem fe,
 vasnéis tovább, legalább pána'or,
 na hajoni Penelopéján; Ellox vi,
 hont egyfe el alélva g' fendege,
 deit; Revesel anna' ut' anna' imer
 igyekezett egyben kedni exoit. —
 Ulys. Olaj Barátom. — Veress engem hoz,
 na, hol az a kutyko?
 Lyn. Itten van nem mesze; Bironyára
 sokkal többet látz minse a' menyie
 én mondhattam.

Ulys. De Lyndarai!
 Lyn. I hat ugyan megij' secllepe?
 Ulys. Itt hajom én a' fiamat?
 Lyn. De ugyan ő' lerefne a' szib' felavachy?
 Ulys. Barátom! En magam' Irga'vá,
 conah' hajom az atya emle'get' öve
 alol vonsam ő' Hector' fia't, a' ma,
 gaim' példája vettent — Örömmel
 g' jelenne' selessegen sejtsejere,
 de le tartoztatta fiam, é' nem tudom
 g' hasácoru', mely ő' fiók' kötele,
 sej, menny' Barátom! a' menyie
 leher vigasztal' kezéig.
 Lyn. Azt már g' tettem a' mint
 söllem ő' telhetett; De Uram' ki,
 rály' meg' mindeket' ő' nem mondotta.
 Ulys. Mi az? mondjad seclle?
 Lyn. Midőn a' mint mondan' eifort
 egyben kedni igyekezett ellauladt ece,
 is, meg' Antinou' hol; a' mái Napon
 tarsando' Mengezöröl; tagdett holu',
 let emlegetni.
 Ulys. Eppewer az, a' mit cig' ohaj,
 tott

tottem, holly Barátom, elhíkel min.
 Teet, hál mond; valamis.
 11 D. 11. home

Deut, ifall mondj valamin.
 Igen. A mint már volt hallható kenne,
 is vérem fűzött, már havai i erje
 sokkal inkább g halattabb gyenge
 pitegése? Lézott így holla: Véd el
 Tyndarus utolsó. Lohajta tim Lézott
 az én szana komatij, Tudod, egy mon,
 Anonoussal mái Napke. határozt,
 tott Menygyrómer, mon g illt.
 Left, hogy sferaz egy illt koferves
 Lörnyűt állásaim Lézott, a' mis
 leg inkább fájlatol, hogy a' pár lá?
 Oly, isigyer volane? s' fad ad,
 Szig, nyulni életemet g nem en,
 Jene, hogy az olóvénal g jelen,
 kettő, s' ottan áborhassand fel ne,
 Lör magamat, még rébbet; hol,
 Lot, de Lélyzege nagyon elgyen,
 gült, havai egyfűt elpalet?
 tane, s' e' miatt iskerestenne let.

Uys. Ah! Gyndarus! éppén ez a mit
szedni kívántam.

Tyne Oh vajha többet; érszhattem volna,
 de min' Lelkesre sietek, min' havi egép.
 Kérel paros szonak; Végre jót min' egy
 utolsó vonagló le hátsóbol egép fesse
 felémelédvén felriálom, Edves Ullyes!
 Legattam iszja ed' r' mordulhatat,
 lanul macoda.

Uly. S. Smeyhols. Oh. Euzelovefrem.

Syn. Nieuw Uraan Kera'ly. met de
mitig. natuur volus teem, enlystet je.
ben ceser Nialottan verrelatet
mellyet eppen Nialvala rifa teem
tehem, benne g. sactortattam.

Uy. / meyvattenol: / Jag Zynda,
rus mit ele red tel.

csak mit felelhet.
Fyn. Megcsej. Uram királyi meg
 azt is mondám tovább, hogy az éppen
 nem igaz, a mit az az idizen mon
 dat. Nincs kértében Ulysses, nem
 vesette meg az ő felelője, sőt itt is a király
 jelen van.

Ulyss. I ugyan azs megírted a fellelvi?

Typ. Mit 1 schatten volu ebbes a' Rena

ACADEMIA R. S. ROMANIA
BIBLIOTECA
FILIALA CLOJ

rontban, elvessék volna hajam, ha
azt nem szeltem volna.

Ulys. Te Barátom. Te árulád el Ulyssesst?

Tyr. Nem árulok el Ulysses királyt, te,
gondom meg, mostis időemmel, ha
arcodra mondottam, hogy nem igaz,
de a miles mondottál.

Ulys. Anna is lehetett amolyan lefektető,
zött veszedelmes hölgy, de se sei.

Tyr. Auger, meg Ulysses királyt!

Ulys. Hát te mondottál azon Hirc,
horrósnak, de nevezd meg, a
királyt hallottad volna Ulyssesnek
jelen lés?

Tyr. Lehet, mert mihez is érek ve-
sem, hogy ismét lélegzel, és mihez is
a életet bizonyos jelek ta-
pasztalom benne, töltés ide-
sienem a nélkül, hogy többet hoz-
za, holottam volna.

Ulys. No így hát inabb g. engedhet Hiba.

Tyr. Oh. szeltem Ulysses királyt.

meny

meny el a horraja, jelesse és magad
ő nére, de mi az? minő sebessé lépés,
fel fies erre, az a pap.

Ulys. Mitoda pap?

Tyr. Hon kinyomád a lottó, talán
halálánál tomoru Hircet horra.

S. Felénis.

Clöbbenick és a Pap.

Pap. Ugyan győztem az egész, mi,
és nem fies a királynehez, a te le,
pedig edel a királynehez, bizonyos
halálát oltad.

Tyr. Jaj!

Pap. Ah, távozni el, töltés megcho-
jött, ségedet liálot, a te vípa jövedet
szó fradva ohejtja, most g. fieset,
tatásat parafolya, majd sége nyugha,
tatásat liálot, most az Agg nem
tettje, majd egy majd más ellen pa-
nehol, semmit sem a lottó hallani,

mind

mind vigasztalásért legfeljebb a fő minden
megvétel, leginkább a fő végén hagyta.

Tyn. Oh! majd g'jelenet, de még minden
nem vigasztalás el a' min' alattam.

Pap. Ne feledjétek, kérem, hogy
nyugodni és szíveti, és társ máx
utbanit van.

Tyn. Isten! 'S Penelope már utban volna?

Pap. Utban mondandó, ide jöni kívánok,
zott, 's mindnyájt a' engedelmeskedés,
mi kellett, mert semmit sem hall
még végén fel nem talál.

Tyn. Ah! Barátom!

Pap. Ném már amott van, ama fű a'
lett nyugodni, a' kúrt sorságától
közül vértve, De ugyan kértél hol
van Ulysses?

Tyn. Aha mit beszél Ulyssesről?

Pap. De hát ugyan nem tevédiseked
a' kúrtlyra, a' mi kúrtlyantól
kértél léte?

Tyn. Ah igaz de — hol legyen még tal

nem találom.

Pap. No tehát siess a' Városba!

Tyn. Ah Gyáva kórt, még a' Városba
lehet semmit sem tud Ulyssesről.

Pap. Ah ö' csejései nem tudják hát
a' Polgárokat.

Tyn. Még ha nemis gyamissját.

Pap. Siess tehát a' Nép közé ezen kés,
ves Ulysses.

Tyn. [még a' kúrtlyra tartoztatni:] Barátom!

Pap. Soha g' nem tartoztat, hogy elfo
ne legyen ezen kés Ulysses [elmenyi.]

6. Felelet.

Tyndarus. Ulysses

Ulyss. Bocsásd hogy meggya.

Tyn. De a' híz közönséggel léte.

Ulyss. Lejzen máx én nem bánom.

Tyn. 'S mégis azelőtt engem fedezve.

Ulyss. Fedeztet, mert valóságos
az én jelen létem egyéppen titok
már adhatott volna, de máx így léte
a' doloz, a' minden az én jelen létemmel

való kitépésen is nem fogt határ, azot
a magam hasznomra avarom fűrésztani.

Tyn. De majd mindenkéltől előtérőfűz lap?

Ulys. Eppen ez fogja fel-feserűni az, hogy
a Néptől Ulysseshez vonzó indulatja
miféle ponton áll.

Tyn. De hátha az Elendus előtt Te magad
afelgyarabban?

Ulys. Eppen az avarom, hogy a gyana előtt
magam ki végyem; már most a men-
nyiben lehet igyekezz, hogy egy tenesle,
20 edüzt / Ura: / keress háromra,
ezen kívül közül valamelyikből.

Tyn. Ugyan mit gondolsz?

Ulys. Keress hat edüzt.

Tyn. Ez az Archivollé?

Ulys. Mást vagy? a mellyen kemény irás legyen.

Tyn. / vizsgálat a kivétel: / No emel nincs sem-
mi írása.

Ulys. A jó bűn, most már kassa kivételadot

Tyn. A te jövedet meg mondjam.

Ulys. Nem; az is fűrészt, sőt is legyet
titkolód, még az idagommal keményen
nem veszem le.

Tyn.

Tyn. Melyem

Ulys. Hallerösis mindenek, mostis
a kivétel előtt a miles az előtt mon-
dott.

Tyn. De azs kijávan Helerösis, a,
kon tudom meg nem nyújt, ha hat
be nem bizonyítom.

Ulys. Mondjad hogy a vagyoda bizonyos.

Tyn. Te? Uram kivétel.

Ulys. En, én: én az előbbeni kavar,
most vissza voltam, Ulysses bizonyos
tudom, vele edüzt mens Itáriban.

Tyn. Kivétel?

Ulys. Hallod az utch tartozapozz edüzt.

Tyn. Azt is Helerösis.

Ulys. De ne hogy kinyilatkoztat-
nyar, meg edüztben nem győzőttem
meg mindenkéltől Penelopéban.

Tyn. Ok. hána az a méltó Penelo-
pé, a kivétel hogy sem lefűrészt 20 Roga,
sai, sem habzó kavar kivétel nem
talált a fűrészt, mindenfelől bi-
zonyos, nem sehet a fűrészt / elmegy: /

Ulys.

Uly. Többet hiába ismételt az a mim
sem se vele; de mindön fiamas élet,
ben látom, bizonyosabbakat kívánok.
Mind feleségemet nem kívánok fe-
vesem ötet. — De mint Apfong,
tot ismét tartot tölle / elmegy /

Veje a B.F. Vonátra?

NEGYEDIK FELVONÁS.

I. Felvonás.

Ulysses egyedül.

Meg engedj kedves Penelopé, Hanéres
a mint remélnem ártatlannak most
újabb homorúságot olasz? — Nahe-
zen elegendő az igaz. — De Telema-
chus alig kerülse el se nap a Helád —
Valyon Penelopé ellenünk fegyverkez-
resse volna fellegia fiam; Olhan
Inselantéger ismét nem lép fel felöl,
le, ugys mint Anya ugys mint
feleség felöl. — Nem tudok veleje.

Deus

Deus tanácsos nyugtani magamat —
Mindön azt hitte, hogy a Fenger örvinge
által elnyeltettem, vig, jó kedvű, eleven
volt, és mint egy repülő láthatott az
új Menzafőre az oltár eleiben, és
most ellenben hogy a fűjési Késély
életben lenni mondottam; azon öző,
már fűjálom, Kezérűség, Körny hül,
lásától váltottál fel, és ismét nem Ha-
lát követte; és eze fűjtelles volt hű,
szeged s heresettel; Hát ha ismét,
tol való fűjtellemnek következései
volta a Keres, hogy Ulysses Késély
életben lévő mind esélőre rajta
mim hűségtelek feleségem bók,
kés fog állani; Hát ha bennünk a
gépem elhagyatott, söréppen el-
vesztve lépzelme, ő fiam s Antinout
— De távol légyen mind jövődől
az ő Virtussát létségy nem horom. —
De mégis meg engedj kedves. — Lém
lewellégy próbálót, hanem eddig

2

az Egyes a' fiamra néve, mellyen
örömmel vetném megamast a' sekkre,
jaid köre, de még a' fiam belefűz
is fen vagyok.

2. Selenés

Syndarus, Ulysses.

Syn. Uram király! a' királyhoz to-
vább tartoztatni nem lehet, alig boszá-
tottam ki a' hámon, hogy se vagy a' bi-
zonylag, legottan újabb erőst veszt, s we-
liet.

Ulyss. Válsz on esmére?

Syn. Nem, ha nem már töltés kívánsz a'
elő Ulyssesét.

Ulyss. Ised hogy jöjjen hit

Syn. Imé ittemis vagyok már.

Ulyss. /: magabiz: / Oh! fiam mit aen
telt ki állanom miattad, és mit nem
telt ki állani az édes anyádna,
is s valám ártatlannak.

3. 23

3. Selenés. Előben.

Penelope.

Pen. /: a' kúzei kől vezettetve: / Viggyé,
szel, vezettetve, segítettél ezt az elad,
lelő Teffemet — mellyik ut leg rövidebb,
legjobb — Oh! Te vagy Syndarus, sige,
Te látnak hancim? Ugyan, miéérté,
kedvesed, vagy talám még nem talál,
sed még azt az Idegent?

Syn. /: Ulyssesre mutatván: / Imé! ittem
vagyok királyhoz.

Pen. Oh én kezeifér, imé a' te lábai,
das ölelem, én olcsalmom, én megtartom,
ad is fira nélem Ulysses, hol vagyok ő,
mutat meg, viggy korre engemet.

Ulyss. /: magabiz: / Ised nélem /: rajon: /
Meg enged nélem val merőnek király-
na, hogy az előbb bitoc karam seje
olgy ha fonsalan tudotitással.

Pen. Megenged mindent jó ki,
vel elfelejtet, ffar Ulysses ad.

vif

irafra nékem; Érték ő' pincéskegja
el könnyhullatásaimat, és fűző
csigákati; egy szempillantásban
minden szenvedéseimet.

Ulys. Megenged; királyké' nem alaxtam
az előbb tudósításommal Menyez,
ídeit megkomorítani; és győztem
borítani.

Pen. Gyáflom borítani? Kegye' jaxem,
! his ugyan Ulysses' és édes
győztem borítani' assa' napomat?
vagy társak gondolat, hogy ezen új
későbbi későbbi kár - / meztelen
ok. ha tudna' mit érzel ezen kegy,
pillantás; ismétlem fűző ráid em,
levegű; De hálá' az égnek, hogy
már mindenelet jóra fordította,
na; Idegen. ne haloz már so,
rább az en örömeim; alig fűzől
amat oltóat eddig, hápposabban
társak linásk nemis édesem, de
nemis szenvedhet már en a meg
konstolo kiv. ne fűződel ábra.

220202; arany ass' kíváncsi hogy meg
int a se lábához borítja.

Ulys. Nem királyké' nem alaxtam so,
rább halakstani a se örömeim. Sőt inkább
attól tartok, hogy ennyi sok szenvedési,
De; s abból fűzőmött komorúságai,
De újabbal szétérzem.

Pen. Ah! mit mondok? Hát ugyan o,
korhatna e Ulysses' újabb komorúsá,
gor? Vagy mondak lehet. kűz igazán
nem maradt Ulysses' kísértében,
Mintse a' királyké' kűzai fűzőt?

Ulys. Igenis azt mondom.

Pen. I magadal el kűzian fűzében,
itt vagyok, se tudod bizonyoson?

Ulys. Igenis királyké' magammal
hagytam el, jelen vagyok Ulysses', és ha
tudni alaxtam, imé ezen te meztelen e,
dűnyben maga Ulysses' van.

Pen. Hatalmas Ired! Idegen!
! a kűzre kűzai fűzőt öpve vagyok!

Ulys. / egy kis pánka után; fűppen
er az királyké' a' mitől fűztem. Pen

Pen. / helen utve / Váratlanul ott egy
levél. — — En látnam ne hadj el
még egy levélle, sőt egy sőt még egy
pillanatsig az a Tefter, és az vagyon
hátra, sőt még mára a tőzöt levo
disszociáció. — — Nem kell sokáig várni,
korai, disszociáció halálal egyetis,
hogy Ulysses-szemmel. — — Oh! tén,
let ad a kezemből azt az edény
megtartoztatja az egy levélle ellől,
törni a laca lallamot. / zintocogva
felvétel az Ulysses / De tényleg Ide,
gen nem ofalpe megismét?

Ulyss. En nem kívánok kirelti haramot,
an helyettük helyon edentulapdon
kezei aida Ulysses-t, e; persze
/ által idgy be perszele levelet /

Pen. / nézi a levelet / Taj. nékem
igazat mond, valóság az Ulyss
tot persze, s az ő tulajdon ke
zei aida, Ulyss mit is? / olvas,
mi zavar magában /

Ulyss

Ulyss. Az nem tudom, halállo alla,
posztaban perszele be, s az kívánta,
hogy a se épével, s ha ghal az óham,
vaimal edgytt aham által nével, g igis
seu, s imé mindenek sellyetesseim.

Pen. Mi a Nevel Idegen?

Ulyss. Philotes.

Pen. / a Levélben telint / Ulyss vagyon,
miffon a helyon aida ki lallat pengaj?

Ulyss. Hogy a M. Fengerre hallat,
tun, ha g tőre st kenvedtün, s fha
bessen vellestün, ki a Fengerre
parolra. — —

Pen. / újra a Levélben telint / Mind
meg edgyes. — / meg öleli az Ulyss /
Ulysses, Ulysses vagyon itten, oh!
mind, em tőre st kenvedtün, a mit ofat
a Világon lehetett előttem edesebb
em tőre st kenvedtün, oh! Edes Fengerre
degya Maradványa, be elkerörre,
miffon aida, — nem így borsá,
tattalor el hajdon magantol, a
mint mostan felalall, — Mier
bor

botlásottal. — miésem nem tar,
szattalor galis mit mivelivel,
na Pöcsy Ország. Nem élvekenivel
volna, elvettéve, távol a se Haza,
tol, távol a se kerestél kedves Hia,
vesztöl a 'kieslen fővénen dífóste',
ges lélleket ki adni; még Haa a se
háború hemeidet sem foghattam be
ezen se álsálat birt kezim mel, és
még Haa egy körműet sem gördítet,
sem hídegetem, a 'mivén az
igó fa ra lábra felsíesessé, ha,
nem mind ezeket egy idegemet Hiey
kérrel kellett g tenni. — Oh. én se,
centfőten. Oh hívány keszessé
reményed. — hogy menérel fűst
ben min, edig se érte, hullatott
körműhullatásaim; se vele edig
elcsapa ma mindenem; az öregléer,
sed el hata. — a 'fiam göldesset
se vőledig g fűst a legyelen
vegyesed; Nintt min Ulysses töb =

Ms. A. 331.
102
bi; Örvendhettek már Ellendérei —
Jaj! jaj! éimélen. —

Ulyss. / magához / Karmasszat,
katom magamot, most minjára én,
seben lépél fel fűszeni a 'Tít'or.

Pen. Oh. reménytelenség. Oh. jaj, jaj,
Oh. remény seken Hapáta egy ditsó
kadaroga se, mely szűz és ragadott
Karmaim közül arét, hogy engem
egészen sem mive' tegyen, elvett,
seben velejő, engem még akkor,
mivén annál híre se Hiey hal,
tottat. Már most leg alább fogad
magadhoz arén hamvaimat, hogy
leg alább így se bele lakham.

Ulyss. Hiváthyé. 'mire eljé az',
tótat Körműeidet aron harkonta,
lon hamvaidat, már az edig se ba,
tve fűst hely se lett tenni.

Pen. / újabbat magához hív,
ja az Ulysses. / Nem az Gyelen mon,

don

Dom Idegen, elevened az én rembo,
Hétköz Kárpaim lörül.

Ulys. /: kabozva / Kivállyne' — igen —
mondok én — igen mondok én vala,
mit a' mi' tömgyeides elpáratja.

H. Jelenés.

Előben. Pap.

Pap. Kivállyne'! az Egylet tárgya a'
Kivállyne'!

Pen. /: megütődve / Mifjoda Kivállyne'?

Pap. Ulysses — a' címet. Szindarus
jelen léte mondata az előb. te
előtt.

Ulys. /: megáiban / Mi az?

Pen. Oh. Barátom! nem tart már
Ulysses semmitől.

Pap. Hűz nékem Kivállyne', mint
múlt idő a' Kivállyne' Vespere.
lemben fogynak Ulysses!

Pen. Oh. én hegyi fejem; talán egy kő
kemvalatig érzéshet sőt lelem

Pap

Pap. Ezéson kistörvén már a' Népa'
Városból a' te véspra jövedet várjál.

Pen. Hát már ugyan a' Népis Ellen.
Séje Ulyssesnek?

Pap. Nem Ellen séje a' Népis Ulyss.
Sedat; hereti a' Népis meg, Haharó
emlékzetétij hajdoni Kivállyne';
halgassz! Hát Kivállyne'! Te sőt
elválna, megvissza a' Népis az
Ulysses meg éreidéről hallott
kedves hírséget a' hie elterjedett;
az érem újság hallásból hármó,
sőt öröm Hát hieelen én sőt
megar, talán a' hie az Antinout
Katonáinak, Hielet ment, mert
aróli gyűlölet öpve fejezve,
a' mint vessem épre vice közelet.
Pen. Ezen, jól ezem, hogy
hogy jöjjek.

Ulys. /: megáiban / Mi sévő légy,
jelen a' Vesperelem.

Pen. De mindazonáltal fel,

seu

semmi a' becses manóványa; Ide,
gen! Gyndarus! látjátok-e azt a' sz
halmot, azt én az én Ulyssesemben,
levegőre léptettem; Sziltheset
Barátom, kegyfűrel az ő kamorá
az ő kezében. - - -

Ulys. Nem, Királyné, az ő szja - -

Pap. Micsitt vagy a' Karoné?

Pen. Sajnálom, most fogd ezzel szívalud?

Ulys. / magab. / Isal a' sziam jelen ne volna.

S. Telenes Előben.

Tizedes néhány Karonával.

Tized. Királyné, nem érdekelte-e ide
még most valami Begen lajo?

Pen. I miert keressitek azt?

Tized. Valami új hírt támadt a' Néps
törött, valahit mondanak hogy g
érdekelte volna - - -

Pen. Hír mondanak?

Tized. Alak li legyen; De Antinoy
g' nem engedé szulint; alak li
szoda legyen, hogy most Begen li szálljon.

Pen.

Pen. /: Ulysses mutatván: / Ez én,
kezet most nem kéjbe

Ulys. Még is a' Királynéra néz,
ve elég somoru híre mondo Kóv
Tized. Kivagy Te? Honnan? é' litől
vagy Kóv.

Pen. Ah! Híh hegyöl! mondjátok,
mondjátok, nintsen már többé ti,
török, mondjátok, ti hogy Ulysses
keresitek; Ötör hivattatja egy jöve,
vém Gyarmas; ő' tölle fél ő, ő' nére
ti hallátat az én Országomb' tiltja
meg; az ő elvepisi ohajtja Antinoy -
mond g' ers a' Gyarmas, a' Barbanys,
a' Híh hegyöl, az Antinoy, az én sziam
Hókerjät, az én Királys' Hóram el,
pusztitójana? - - -

Tized. /: magab. / Aha! meg tudta már
a' sziamat megöléséről.

Pen. Telemachus után alaróná kül,
deni Ulysses, az ő' félre szjéris
keresné az Antinoy szjéris, szjéris
va hódorotni; De nére Regyesen

1. az

/ az Uvára mutatván: / Legelőse
 a se Reménia — Oh! mely jó, hogy
 itt nyugodt levest fűztem, leg alább
 nem veszed a fűt Gyilloga kezébe.
Tised. /: magab. / Mitoda furia es! No
 ha come? Levesem jó Antinout, bi,
 rogyoson Kizgolek tebe liben. —
 /: nagyon. / Már alác hogy i mint
 legyen a' doloy, elég az, hogy az Ulys,
 let meg elégezésnek suda'sat a'
 Kőr sferdessej Livánga —
Ulys. Hát ugyan nem látodé Berátom,
 már éppen mint mit tartani Ulys,
 lefűt Antinouttol, abban a' temet,
 lezö edényben magat Ulysot hely,
 hegyre hegyre haza haza haza

Tised. /: egyé k örömmel. / I ugyan
 igazasmondak?

Pen. Oh! bár igazas ne mondana
 Irselen. Oh! bár ne létele,
 nittet némi Ulysot helyet epe,

200
 3

let a' hisván pocalor ölelyetui —
 most nem volnér létele egy Anti,
 noust kemelen stantfolasja
 halgatui, nem volnér létele, mino
 Kicallné egy Leuláviai hívány,
 Katonával veszedni, nem volnér
 létele az Or hájomb egy felsu,
 valóott főevényt Uralvásis
 kemelélui, i nem volnér létele
 még ma meghalui.

Tised. A sponyom Kicallné egy
 levele' levezőben. — mert a' mi
 Antinoutunk haza'ját fel lobbant,
 ja, az a' te veszedelmeket küli. —
 Már Itala haza' munkávan, Kato,
 náinlatig megvan ugyanvala, De
 a' föld Népeis már hozzá' hajolt,
 már az Itala' vala Uralvásis An,
 tinout éppen remfűgy egy Affe,
 aji tegner meg fogásaitol.

Pen. Hah! kemelen, i se erelen

201
 2

nékem kemény megmondani?

Tized. Megengedi királyné, hogy éppen
a magam veszedelméről beszéljek, va-
lami új veszedelmek gyarorsván, kön-
nyen gáthetik, hogy Antinous előbb
beszűlti Itáliában való ország lápis,
az abból tövet legő diffúzigei de,
ne lopinál, az ő béléssiget meg,
maradhasánál.

Pen. Oh! Tyrannus!

Tized. Igazat bolva megvaltam, hogy
mi kaponák tipeltük Antinoust
Másként, a mindön láttuk, hogy ő
Leukadiánál veszedelmek edvében
sarcja, a tipeli. — Királyné! e,
gyéssu mást kintélünk akkor.

Pen. Mátval? mátnak? kintélte,
se ábrázatomra nére, de a
szívem, az elcsin akkoris hit,
kon erex a meg erex fele gyűlöl,
sajos jóval a Tyrannus ellen;
Ah! De máx utódom és gyűlölöm

ago

ago a Terinseemetis, a mely én ben,
nem egy tfelet elvies tudott mutatni.
— Utódom és gyűlölöm máx magamat;
hogy tfelet enyibemig másként meg tud,
tan tfelet.

Tyn. Hem - engemet g nem tfeletál Ki-
rályné! - akármint mivelhet clottu, én
mindenkor egyebet magyarázom a te
telintetéstől.

Pen. Közhönöm jó Tyrannus, Valo-
jában egy dül tfelet séjedi nevesheslet,
a ki Perentseiden Penelope Vicusja,
is derékben tartad; Nemis lett vol,
na allatmad az a g rontfalo kiv so,
hais egy oll veszetisre hanem ha
nem tfeletesse volna art aron ede,
reményes, hogy nem bolica az egész
Nép láttára egy hideg töccel me,
bizonyis hatja, hogy az ő edves illys
se síkes else fogytáj kiv maradott.

Ulys. / magab. / Vajha ezol itt
nem voluana.

Tized. / magab. / Sugyan az tfe-
letné! - / a katonáthoz. / A míg én
ar

az itt folyókat a Kiváltság indosia,
tápi vizek, és itten maradjatok, és
mindenképp jól vigyázzatok, ne hogy
valami történet; / magab; / Még
ha magat elváltja vesztene, és Anti,
amúgy névvel feladott nagy veszté,
lehet képen / elcsúsz /

Ulys. / magab; / Ha ezek előtt magamat
és nyitást kezdtem, mind magamat,
mind Hamor elvesztém.

C. Jelenés.

Előben. Füzös nélkül

Pen. / mely gondolkodásból felébredtem;
Nem, semmi új terek, semmi veszté.
Delem g' nem cselekedtem, g' nem tuc,
tortat, Megyet, tövölök és veszté,
ugor / felvépi az Uenát /

Ulys. / magab; / Valtam mit a tuc.

Pen. / magab; / Jöcsim az Uenát kétféle.

Oh! K. Hamor! / egy történet elő;
már most is hozza a karamas

pen

112
Inel. / Ismer kioldat most meg lejtőjél;
Si horrást vagestodum; Si nyeljetek el
az én típusa Vénem, melyet mostan Ulys.
Ismeret feladott; / a történet magab;
a tucja ütni de Ulysses g' tartoztatja /

Ulys. Az Inelre az Egyszerre ne tse,
Kiváltság!

Pen. / mint egy boppondum; / Oh! Jöcsim.

Ulys. / a Katonákhoz; / Az Egyszerre Si,
esset a Vénhez, jelentéssel g' Amúgy
sinon St, hogy a Més tucja életem tartoztatja.

Katon. Némán a helyünkre nem lehet
elhozni.

Ulys. / magab; / Nem merem el Ha,
talán Inel! / nagyon; / Kiváltság!

Pen. Csak Kégyetlen, miét tartoz,
tato homoru életemet, miét a tuc.
lyoztat az én Duffő Szeget, melyet
dül Halálomtól függ; Oh! Ulysses, Oh!
most egyetülre való a se duffő Ham,
vadás.

Ulys. Nem Kiváltság, nem a tuc,
Duffő Szeget a se duffő Szeget, nem
reg

éshelcsen a se nyagodalom aat, kő in.
lább helyb, hagyom aen de diffő áldozat.
todor, de mit mivelte sekinthg; Hát
ugyan elismeresedül hagyodé
Héjgedt hamvair; hogy az majd mel,
tarlan kezeke jussan, s salán vala,
mi kegyetlen hálvást áldozatja
légyen, az a' kinelegetk Ára g' re.
gyelmebeni kinselenittetett. -

Pen. Ah! art nem a' larcnám!

Ulys. Mác Kivállyné' nem binom halg meg.

Pen. Oh! nem, nem; Kedves Hamvair,
nem hagyod én titeler hogy a' dühöj.
Röo' Alkafist priedáji légyese?
nem engedél, hogy az Antinony gyit.
hát képeke jussan; Dezen! esed,
lenek eret előb' szaban, ott a' Ró,
veo mordittful el, itt légyen ööt
nyagodalom. -

Ulys. /: magab: / Vajha eret itt nem volnának!

Raton. Pajtasim, szithetel mordittful el
ert a' Róes.

Pen. /: elejérgáll: / Meg ne próbálgatod
Fiselenel, az Ulyses semes Róo

helye

helye heus, ahol nem nyulhat & véreel
g' fessigeseet kére, egyily illetni ne me,
vélpele; Is majad Dezen Baráton ne von
g' e' véjsoi Ulyssesből.

Ulys. Oh! mit kívánk tölle Kivállyné'
magab: / bair fészere a' Ratoná' itt nevolnának.

Pen. Hald g' öfőm szindany, tétel benne,
seketis -

Ulys. Vigyázz Kivállyné' /: magab: / Min,
járt elvél a' fiam!

Pen. De hát ugyan mit tartogtat benne?

Ulys. Pügel Kivállyné' az én régi jó Bará,
tond /: magab: / Ugyan mit mondjad /: rajon /
az ne feleked Kivállyné', mert gesketil
hogy ottans felelpe, a' mit nem a' larcnám.

Pen. I' miéet nem a' larcnám volna; kipein
a' ti kéresek heus -

Ulys. Hát ugyan Kivállyné', a' te elidne?
ho' láta kerint nem titetté' előb' enged,
sele' áldozat az o' áldott emelilegesére,
a' ho' láta atolp kifestéget nem a' larcnám
meg, hát igy titlon mint egy hőlevéngt,
mint egy hámli veseset Hamvair

helye

egy alessamb avarod elnyomni föld bünétől.
Pen. Oh! ez azt nem tfelekednem, de látod már
megnyitott ment a dolgot. -

Ulys. Válgon g' tiltatja az Antionus, hogy egy
g' hoto utolsó tífuszege g'ne adtathat.

Katon. Tudom bizonyosan nem fogja g' hótani
1: magab. / Sőt azt tartom örvendőni fog
az ő' trélfára nére illy külső szed temet,
ezésten.

Pen. De Barátom; Mindegyik elemtől
fél, már g' tanultam, hogy a leg kis,
sebb kopnatis nagy lett a hőves bájere,
leg alább így az ő' helye pe'fogója Ulysses.

Ulys. Herentellessen Ulysses! a minden idegen
Eg alatt a se ditto' lelkeset is adta, azt re,
mélletve, hogy még találatna a se Hórad,
olgy barátságos terem, a' hűt séged el fogadva,
leg alább utolsó tífuszege et völte meg nem
sagadjál, s imé a se Penelope azt völte
megsagadjá.

Pen. Nem sagadom meg ok! Hatalmas Ise!
nem sagadom g' kedvet Ulyssesem!
miller látna már haba szon azra, hogy
se velő egyedülheset; Ház mi vörsen,

jen, ezt a vészt hordozni nem akarom;
Legyen g' amik haddolva remélhet.
Re'pissettepenet a Dorat, a hűs el
horeana' vöröglet. Lőneket horena,
vör; Öttem! a se Jupiter Kápolnája,
beli a Doros pap vörsen itt legyen.

Iph. és Zymel megy.

7. Jelenet.

Előben. Fíredes.

Fíred. Ugyan kiis gondolhatta volna
azt g' 1: a' Ratonálhoz! / Fi' se'pese.

Pen. Talán ezt a' hant ségeti g' fex,
ségetni alaxjato? - -

Fíred. Nem azt alaxjato' királyat!
1: imé a' Ratonálhoz! / Fi' se'pese, a'
Várost mind Ulysses foglaltatol,
a' fel lártat vörsen exövel, zabolásra,
vör g' fogjato' / Fegyver, mutatandó,
vör, fegyveredzeset, és mondjato', hogy
Ulysses elvöl lemi seuli se remélje,
1: a' Ratonál egy vörsen el megy!

Ulys. Miért a Ulysia lakosai?

Tire. / Ulysia / Se tövén eugemas.

Ulys. Hova vitéz?

Tire. Majd megfogad tudni.

Pen. Hát ugyan mit felelhetett, / mit
viselelt er?

Tire. Kedvess tudatodtól kivált, né
hiszem már még is / megam se kö
velis hette Antinouchos a fellad,
zatott Nép solasaja miatt.

Pen. Hogy, hogy?

Tire. Alig távoztam el innen az inens,
/ töltés itt, amott, egy / tőpörös lárra,
dobra talátra; Már az egész Nép kö
vött egész elkergetett az Ulyses vitéz,
há jövevél való hír; ez a doloz Anti
nouchos elárulással fenyegeti; A
voppar g' kell akadályoztatni; Hőves —

Pen. De előbb fogadjel, hogy ezen Ilyen
sem mi Vesperelem nem éri.

Tire. A pörnyom kivált, né / érlelő ne
törtört, mert most éppen nincs idő
az offélit, Hőves —

Pen

Pen. Ah! Emberelem!

Ulys. De Barátom a Kivált, né a ma
ga elvepseröl gondolkodt, hát senki
sem vitéz?

Tire. Ott bizony had vitéz, / őis már
ellenesége Antinouchos.

Ulys. /: megaj. / Iaj nélem! mi tén
legyet, egy felöltő a / figamas a Vespere,
lemb, más felöl Keneböris Kevolobu
telletit elhagyom.

Tire. Raga jött g, / I horriat után,
nam, ha nem alax pépen jöni, rutulid.

Ulys. /: megvettene: / Barátom — Va,
gyon meg valamit, a mit Ulysesről. —

Tire. Mir, mit — Ulysesről? tén is más
vitéz Kéjyais, de alax mi legyen, nem mel,
lőzem el. —

Ulys. Iat egy éi ho, de ofel a Kivált,
né halhatja.

Tire. No! hiszem alax mi legyen, azt
alaxom én, hogy jeltett meg, de az én
jeler lezemb kell annal megfni. —

Uly

Ulys. Hak! Ikenelen!

Gizet. / A Királyréhoz / Királyné, ezen
Azennel vagy Érkeve van hozza.

Pen. f. a' rimindaz l'una mella gonzol.

Redaktionen: Yivorr A. Henselen,

Friend. No holy!

Ulys. / mázár: / Haralmas! Inel! Ugyan
már holhagol ezzel jelteláríven
olyszab, a' mi Peaclopéas! kapnátgon!!

Yira. Tháo mệy kow kolla p. vaxadji cho g.

Wys. Heller Barison, Heller / magab /

Velami jata megi Ekambe.

Frå. No har egg mest utsån, i spe Drövi.

Deben, meo a' mi kōrengul illafain?
mopan haledōlor neu hewed laene?

Ulys. 'I hár ffarúggan gharácorra!
eyðen elþáttur mínar mæðar a' Ha,
látra Rírálljné!'

Per. G'vilska ha ja az my tillen?

Ulys. Senti sem Rivallone! De a'vies oep
el, az igen kemény hatal' nemé lenne
én jóval többet érve belidobhat.

Den: behidobber?

Eliza W.

120

Ulys. Végig értem méreggel meg elegyí-
tettem Italo; épren vehetetlenül elhat-
oz az Exekben, s szenvedem el a' hat, s
be' végzi' Elembet.

Der i funderen el älsat? Köhönsin
Baråtom, nem alaxok in olja funder,
sen mey halux. — — —

Tixed. / mayab. / Bax Hal chumé.

Ulyss. I may understand Ulysses too?

Pen. Ulysses?

Ulys. Häs new admiral e'eren jofale
gyöngyölet, a' mellytten axangb van
fogalva; i häs eren jofale lövel,
böl zi caladt Fenix madart képes.

Pen. f. négyesvén az ényesfűt! Ah!

Tisz. / magab. / Ha elfogadná a' legy.,
nagyobb Ellen-ségétől habarula meg
Antinor S. - - -

Pen. Az, éppen az, a holvetted ezt
Baváriom; jól emlékszem, hogy a' midőn
Ugyan elindult, ezt jó nagy viaral
a' fölöttébb vité elmával, az én

entérez-vous.

Ulys. I mindvégig élcsésem meg, taktor-
sa; de legelőn vértőlulni a sötét
maga méreggel g'völötte, hogy ha
a' Hermyálállis egy kőná magával,
vére kionrápa nélkül végezhesse
be' homora Clerio; De vigyázz
közégyerőn terméket kerek
vato Halála, nékem áldat adta,
hogy' felgyáltsam ezt, Kézenben.

Pen. O' tüdőtte! I mégis az előbb
nem adott ide?

Ulys. Nem adtam kicállyné, mert az
maga Ulysses g'völötte, hogy mind a'
Fig. Keresed ne adjam, még nem tapas,
salom nyilván, hogy vértőlulni
a végső Vespelmet; most a' mint
látom, azido jelen van, ha sötét
élhetné velle.

Pen. Ha sötét? Oh! hogy ne tétzana!

Fig. I magálly! Halál legyen az Fiet

Pen. Ugyan mit lehet Devezebb Ho-

ut

lat Neme, mind az, a' melly olly
Kereset Kézével k'pittesett, Oh!
Düzen, ha illenő j'utalommal k'v,
vet' k'heerem se néled; De mégis az
egy edellés az, a' mi meg meredve,
nyom; Kérlek Barátom, legyen az,
nyi jó kívánság bennetel, leg alább
emmel az agynel, ne engedjéte' hogy
átszon az, hogy o' jó volt.

Fig. I. Ulysses: I Mind az a' mit a' k'v?

Ulys. Mind.

Pen. I engem meg sem halgat az Fiet.

Ulys. Már vigy a' k'vra sötét.

Fig. Megengedj' kicállyné!

Ulys. Elly k'heerem kicállyné!

Pen. I Fig. I. Ha ugyan mit a' k'v? velle?

Fig. Az, a' mit parancsol Anoino,
utna' java; most az o' k'heerem az
ei Kézében van, valamint a' tiedly,
az, hogy vagy ély, vagy g' haly; vatorák
nemis merem g' g'völöni azon k'v,
mudar, melly né fogva éledek be',
ve

végső alaról: mindel mennel:

8. Jelenés. Penelope egyedül.

Hah! Barbarus! nem meked gá-
rolni; szepán szabcs az edjcs had,
járt g, hogy hatalmom legyen ále,
sem be végső? Megharagudott
Inel! I hát ugyan a' Kircallyi ke,
vesséltől az az edj maradt sem
meg har hámomra, hogy g halnom
hatalmom álljon; kezéng Hata-
lom! I még p' estis egy Antinous
miből aslan kőljaja adja g; De
estis Ajándékul vépem, nem Zug-
lodon. — Megadja Hűdés nyugo,
dalumom fűjsem végso ajándék,
Kőhőnöm, erefűs kőhőnöm kedve,
fűjsem, hogy kőhőnöm adad az
Eplőst, a' mely áloal magaddal
egyestemű kívánt, g musasid
az Uor, melyen elindulja, hogy

a' h
z

a' Halálombig néked resthett; Öcöm,
mel g ipom, I már nem véssel be' b-
vitott, hanem egy fűjsem tífia d'nyel,
dalóppar egy, a' mint kívánt, jele,
a' g' előt. — Oh! b'ar h'ar emel
az idjemenet jutalmoz a' halálom meg
Josteménig, hogy e' kedvet zálogas
emgyi véssédelmél lörött, g'ember
holgálosta; De estis g' tagadál én
völlem a' Véjérel. — Oh! b'ar h'ar már
jele volu'anal az á' Dozateo; mint g'
Kőmgyedem, melyen Hűdésen folya-
elcsent v'jso kempillanati; ez u.,
gyan reménytelen nélem, a' li mim
untalan nagyobbát reméltém
Eltember; I nemis tapaszkodam
egyebet, hanem hogy fűjalmolcsaj;
dalumod fűjwrosod tudat.

9. Jelenés. Iphicr. Jyn.

Penel. Kűreke, Ad. Pap.

Iph. Iten vajjan? Menem Parangolatjira.

Pen
z

Pen. Ist vagy na? Ist vagy on sehis
mics valakira Penelopénak is örö
nyugodalma.

Uyn. Apponyom Királyné, hol van az Uyn?

Pen. Ne keress.

Uyn. Hasalud Inel vally on mi történe?

Pen. A Hercegségben! egy jutalomért
mellyet az o áldott kezéből elfogad,
tan, a Hasonál g ragaszkodik, el huz,
zolás! s talán eddig már az o dühös,
súlyos áldozatai lett.

Uyn. Fog nékem, ily Hercegségen Királyné!

Pen. Szindary! Beüld málabb óra

Uyn. Az nem szelíd lefenn! elnevezésben!

Pen. Mire vesemedít edig, Hasalud
Istene! his az Ulysses Hercegségen
ten Haja ugyan még a Paxatjai
nak is vég Váspedelmét o zni len,
selenítettél.

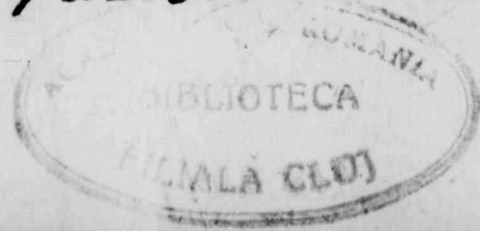
Vége a 4. Felvonásnak

124
ÖTÖDIK FELVONÁS.

I. Felvonás. Penelopé
üll az Ulysses remete helyével
álval ellenben, az Uyn előtt van,
a' mellyen ottan ottan öltözik. Kön.
nyelével ársat, az Uyn a' Rogus körül
forgatódik, s kékíti az áldozatát valóban.
a' Küzöl körül némellyet igyekezik a'
Királyné iszogatni, némellyet p. v.
rágorból Kóborulak körné; Iphi,
crase s Homoruanáll a' temető
hely mellett; végre

Uyn. / a' Királynénak kezéből a'
a' Keszels vésed Edig; / Királyné!
a' mi h: koldusok s vendégszeretők he,
vint a' föld alatt lajzo Hasaludfá,
göl se velle áldozatos Vivámmal. - -

Pen: / elvívem az Edig s hinti
a' benne lévő virral a' földön az ego
Rogus; / Ligyetel g engedtetted,
a' földön az öröme tartó szeretget
ved

ve' Istenei; a' k' vég nélkül ucal,
Nem a' halgatók sz: Or szájában,
/: g' hinti az Ulysses sírját. / Néki al,
Dorom Itala hajdoni kivállyama' bol,
Dagala felkei; engedjete' egy évek
Kellje törtetese' egy hevenyűsítlen
Uralatott, /: g' hinti a' földet; magalom.
De p' a' Róma Hazám földé, a' mellyen
edj eló' sz: keferve Könyv hullata,
Sáimál ártatlan; fogad el e' szent
Itala, mellyen ártatlan keze' önte,
vel' zisenébe, v' így a' te gyomrok
Ulysses befogadván, s' felelt meg
hogy az ó' szentjai a' te Peleusben
szentben nyugodjanak. - - -
Alap. Már most kivállyané a' mi meg
maradt magadhoz áll venni.
Pen. Iszonyom, De sz: Ágya nem tu,
Dom misforda holotlan buroddal
fuga el szent szentem, legyen pra,
bár énnél is egy g' elegyűsen
valam,

128
valami Róma szent Istallal /: elő' vési
az Ulyssesből kapott mérget /: magab.
Millyen jól el'il hogy ő' nem tudja
mi legyen elrejtve e' évek mara,
vagy. Nem iszelegne' kapontalan
fáradorokkal el'öltölköz Halál,
mat g' gátolni /: belé' önti a' mérget
a' Róma virbe. / Ulysses el'öl,
sem mindenek sz: szentia most
lég en mellett, a' te paragattola,
sz: engedve' szentem, minj' a' szent
kap, nem a' szentem a' te szentem.
De Róma szentem, hogy millyen
vols a' te Penelopé, ebben a' szentem:
lansatja minj' a' szentem g' láthatod;
/: szentem vési a' Róma szentem,
De az istent szentem szentem szentem
v' ennél fogva' nem ihatd: / Oh' en
szentem szentem. - min szentem szentem
im - min szentem a' szentem. -
Oh' melly istentem a' Halállal
szentem szentem. -

Alp. Ha valami hírselenvé vált,
azt a béreket gátolja, azt meg
engedi az Isten.

Pen. Nem hi. Hya. Megibond. Ne re,
sellej. Javozzátok, fad, engedjete
egy keveset, hogy magunka lehet.
— elment mindjárt a Várospalota.

Alp. Melly lefevő kezű Biváltást fog.

Pen. Oh! mennyivel erősebb vagyok
mind a végeztetés mefűtése nem,
lévő érvényes, de mihez a' egyetlen
Halál kemény előtt áll — jaj ne,
kém — — engedjete g' Ulyssesnek
k: kamrai. — nem, nem oserem g'
a' Halál. — De a' legkeményebb
Férfiak g' reszenti az ő utolsó
pillanatja, s hát ugy az egy gyenge
Aspiony merdülhetetlanul ma,
vadjon e? — Ugy vagy, nem győzve,
Rövid többé a' feljövő Napra
világ, nem fogom többé kemény
lyelvetni a' di' denit Ezen —

csod.

Övölre alferésztet a' vére nére, de
mégis 30 Nap előtt elválni — Oh!
Halál; ez rettenetes dolog, így öfve
vontja e' a' kivétel a' se jelen léte. —
s ez e' egy fáradhatatlan munka, s
a' vége, ez e' a' jutalma egy fethet,
len Víruss, Mind azon ábról nem
kányolodan, enged a' Végesítés,
az en herensfélének e' se nem kivége,
met, — igenis meggyel, — el meggyel
oda, az homnan sohais v' pá' ténem
katalanomb nem lépve; oda ment
Ulysses, oda ment a' fiamis. — Mi,
és felnél hát elindulni herensfélé,
len Penelope, elvagy élen, s arról
a' fájdalomlatij: feláll kezében
szaván a' herensfélének, melly
a' mélyet belé' öntötte volt. Hal,
katalan Inel! a' dikisgálja,
sod a' kivétel titkos érzéskit, jól
tudjátok, ha g' volté benne fether,

ten

131
tetve ezen g'rontolt kiv. — Ha az
en egész ártatlan életem, Ulysses
g' tartott hiúságon, horzsol g' bizo.
ajított kegyességem által magam,
mas egy nem érdemelhettem meg,
hogy legalább egy li derült Napot
tölthetnem volna, engedjétek g' most
legalább az egyet, hogy valahán
minde. Kínaimnak véget vessetek.
1: megírtam a mérget, s nagyon g'
rápoltam.

Iph: 1: a' ti ezen utolsó haviat Penelo,
nének figyelemmel halgatta: 1 He,
nem. nem tudom mire magyaráz,
zom ezen se utolsó haviat az arat
ha g' nem szalasztom valami
nátos fedeztet.

Pen. Nem szalasztom őseim, a' mé,
reg volt a' mit be'vestem.

Iph. Lehesen! ok. én becsületes
tám! s ha ugyan elnéz kecskére

132
est Hatalmas Isten!

Pen. Őseim! ha honsálatom már
minde. Pana hollóvá lett, éretem már,
is annál mérget ezeim minde. ere,
imben elhatalmasam, De mégis mi,
néllette a' halálunk fegyver ereje
Isteneim erőt venne, utolsó Róse
lejegemek tulajdon tegeim által vel,
jélttem.

Az Orfeus haterem egy s'fendes mu,
s'la terdöl, az Al. p. másokkal en,
jött s'fendesem az Ulysses sírjával
a' kövek el mordítja; Penelopé
lejjak felveti az Urnát, a' sír fe,
lé indul, be' alax hallani a' sírba,
De hogy egy lépést tett befelé g' vet,
tenve vissza s'ix hívtelen; s' a' Mu,
s' Raj aronnal megkүнik.

Pen. Mire véljem ezt, jaj! né,
rem 1: Anya, a' mélységben.

Al. p. Mi a' kíválgat?

Pen.

Pen. / mind inláb inláb elvörösve:
a' mély szék morgás. — Imbri
forma. — figyves illogása —
new tudom — — —

Al. P. / Lat kapcsolatai képreldés.

Pen. / Fejre borul: / Ólmal marra,
ol - segittete? Hat elmes Pael!

Al. P. / Lárván a Penelope réműlé,
sés a' székhez megy. / belé' nézőn his,
telew iszpa rix: / Mi legyen az a'
mély székben, jaj! / a' rogyat melle'
sies. /

2. Telemachus.

Előben. Telemachus.

Mind nyájan g' réműlé állanak:
Telemachus megitelen figyves,
vel mino egy via t'oda'shoz lépés
figyvesi di-jön a' székbe.

Telem. Ki mit akar velem?

Pen. / di réműlély ábrázatját, el,

134
Peder: / Jaj! mitfuda boras er?

Telem. Darátok vagy Olense,
gel vagy tot, a' lik a' szék felder,
ni bátor lótot. — —

Pen. / megindul el a' ló ábrázatját,
Jaj! g' fogynak mind' leveim, g' g'
en Telemachusont kava.

Telem. Mi az? / A' Arjamatist
istew látom!

Pen. Oh! Kévet fiamt dispo ar,
nyéla; ne bántsd a' te Arjadar.

Telem. Hat elmes Pael! Arjam!
elverem figyverem is, ne félj en' töllem.

Pen. Arjam g' fiam egy sekereslen
Arjonyra?

Telem. Arjam new vagy tot en — — —

Pen. Kévetem, fiam, jövőh' jö,
völ enis, tövessz' tégder a' föld
gyomrában, enis éppen a' szék helyén
álló, new lóára mint árnyé
g' ölelem a' te árnyé' lóat, most.

15. 4. 331.
engedj meg a szívedben.
Télén. Legyilkosok Barátai! oplos,
sőt el az Anyát feléltetis,
his mindenáron elémültesed,
— g mekedteted — hi Anya
jövél közelebb, tapogorog enged,
nem vagyok én szíved hívó elme,
lo ánygát — nérd, én élek, morgó,
y bédességekben vagyok.

Al. p. 1. Ez a szíved Télén
megfogja és meg öleli, egy keze,
se vord fere magadot 1. a Kiválly,
néhogy 1. egy félre mind félre,
nem Kivállyre!

Pen. 1. meg mind fere a brózatol.
Nem, nem, Telénachus, engedj meg
Anyádt, nem alarlot többet lát,
ni az élethet sefti keménnyel.

Al. p. 1. Yeg magadot Kivállyre.
én nem Telénachus, hanem az Al.
Nap vagyok.

Pen.

Pen. 1. fel fedi a brózatol. / Te vagy sz. Anya?
Al. p. 1. Más elvánt a Telénachus ánygát.
Pen. 1. feléltetis félre. / Elvánt? ko,
vá lett? ok! hegyen fere melly
gyenge teremt mélyen vagyunk mi
Apfongolat; nemis bátor kórtan a
relejtőn fere melemmel kórtan; lu,
gédj g. Évél s élel. — elvántet ma,
gamtol, ok! ha meg egy fere g. jelenne,
arát mint dühös élel, bennem a
félrelel 1. élel rére. y g. látván Télén,
mactust, újra mint elöb megvált,
élel fedi a brózatol. / Jaj rélel, is,
més megjelen, ott áll, ok! fiam mint
livánmátol.

Telén. 1. g. alarlot ölel a Anya. /

Al. p. 1. Telénachus. / Váratol meg egy
thuefer 1. Kivállyre. / Nem Kiválly,
né, nem ánygát a mit láttal, egéd,
Ségesen, élelben van Telénachus.

Pen. Mit mondak. / Élel jöve fel
a föld

a föld gyomrából, a sírban mély,
sejéből az én fiam.

Ad. p. Ugy vagyon Kivállyá, is most vel,
jedőik be az, a mit az föld az áldozat,
kor minélünk ki jelentették, c. i. A
Sicban habadulát. Ime ezen sír fo,
gadó volo be a Kivállyi Földesháza utol,
so fsemesíjés, s g' rászotta Italáná
reményezés, a se fiadás, s Italáná
Kivállyát, s g' rálátand az a habadi
tor, a melly a Sicban volo, hanem máz
hídi a Reménynek Kivállyá, nérd
Iphiccarest, a Regio fogja.

Per. p. reá vetint: Iphiccarest? jay!
Ad. p. Nérd még megis öleli Barátjás,
s meljébe fogja.

Per. p. félénke: Igar volna e az?
Telem. Igar, hírdel hemint kedves
Anyám!

Per. I se Elesten vagy ide, fiam!

Telem. Na érvelled, ide is Anyám, én
illet, érvel, s ime ed Anyáma
jobbja foglalomit.

Per.

Per. Oh! fiam, ház Antinova te,
Kivállyi atoll.

Telem. Azol fát el volnád intéve
Anyám, de tielőzet el nem íckettél.

Per. Mind el kímített volo Gyondar.

Telem. Gyondar Anyám ácsartan,
mert ő való ágyoson halálomra rúgta.

Per. p. lefelevesen: Kéni legy / kedves
fiam, most vagyok máz a bykeressé,
több, most máz el kell vepnem, a
mindön tege fel találatok, s ha en,
nel nagyobb keféreket nem íckettél.

Telem. Hogy hogy edes Anyám.

Per. Meghatol, mindön fel találat.
Wd, én boldogtalan mit íckettél,
most íckésanám leg in dabb az Elester,
mindön síjeder Karpaim Főz lástol,
meljébe her kúrt harlok, egyeden egy
reményezés, életem, mindener.

Telem. Elvi fogk Anyám, remél,
am alvi fogk.

Per. Oh! nem fiam, se a se Anyám,

neh

na! semeszi Porpigea jöttél meg?
Jelen. In jobbatan emlékezt Anyám.
Pen. Nintsi mit emlékezt fiam, én vi,
gafatalkarostan vagyol, szat az
elobb üritim ti az határo koro
Itals, én mégyer vettim te!

Jelen. Igy nékem.

Pen. Mégis az egy öltömen, hogy a,
ron darabos v kemény, de helyes
melhene el indult a taccsain, leve,
sebb v gyengébb utra igazítottam,
v fényes máx látható; De jaj nem
lástok többé, hanem fiam máx te
fogd be he meimer utolsó vigenkor,
v az én Porcomat elegy itt öltöme
a fígyentőzen jelenlévő p.
kaiwat.

Jelen. Mellyit fígyentel?

Pen. I méj aro ledeskane, mellyit
fígyent, oh! fiam most kint
seis terchemee lenni láthat; v
ugyan ti nevezheted fígyent?

Jelen

Jelen. Ulyfess mondas?

Pen. Jaj! nékem, ugyan ti nevez
kone rajta livul máx fígyentel
Penelope; His heruolt Ulyfessén ti,
vul mást, v his ohasztott mást, v his
ugyan nem voltál te magad tanuja
v én sötérette hullarott lefáradt
Könnyeimmet?

Jelen. Ippen az az, a' mi g' nem
foghatok Anyám, igen szudálkozom
hogy az Anyám nintsen itten, min,
denfeli neptem, v herestem keme,
immet, valyon hová tünt el, mond,
jávól megérlek.

Pen. /: Az Uxáica muat: / Nézd
fiam, itt van hegy Ulyfess, a' te
ides Anyád.

Jelen. Megakaszt jágendatni talán
ides Anyám.

Pen. Nem fiam, ugy vagy on egen
edény a' te ides Anyád, az én kedves
Ulyfessent kam vait tanuja magában.

Jelen

Telen. Ah Gyenge! ugyan hogy lehet,
sen az, minden én Ulysses szat ke,
vissze elött láttam itten a lehel,
sen velle.

Pen. Ulysses láttam mondom?

Telen. Láttam Arjant, míg jólelően
bepölcse velle, s ő maga hogy a
sarkaszon, sejtett el engem, az én
ő párnára kitértet szíjában.

Pen. Hatalmas Istent! his ugyan
ismér a szat volna az Isten.

Telen. Megszálsz bizonyosan a lehel
volsz, a hi nére és a hiro hozza,
és mondom.

Pen. Oh! milyen öröme a enged,
nem ez az aron Idegenek; De
kipen kezembem van a Levél,
melly talajon Ulysses kaptam
Istent és Perséje, az aron ide,
gyermek befűdte, mindeket
meg edzene.

3 de 2

B. Telenes

Clöbber: Tyndarus

Tyn. Öröm öröm Királyné, Ulysses
Italában van!

Pen. És velemis bizonyos mondom
Tyndarus!

Tyn. Hogy ne mondanám mint be,
rongast, minden tölle jóval mint azon
öröm a hőseje s hűdeseje.

Pen. Ah! Barátom sok volna, a'
mikor tudod igazán, de félek hogy
az időből a fogynak.

Tyn. Nem fogok a jó időből Királyné,

Pen. De nem tudod Tyndarus nem
tudod se alt. — Ha jelen van Ulysses
feleledje, hogy ő a levelet itten se,
lejtse meg mindelelőtte jóval sít,
lantsat a hőseje.

Tyn. Tudom Királyné tudod én
mindenket a' mit be vesél alt
gondolod hogy még vol.

Pen. Vajha nem a volna, keziny

3

feje, de a volt, mért ezent
amarr eze, kévet synd, ne let,
sél mind, legkisebb lefelelem, fele?
Syn. Semmis, ha fogatani a képelem.
Pen. Oh! én herceg, a zérass, a,
lykes jelen vagy, o, gis hall hal,
nom a nélkül, hogy o, lehatam.
Syn. Az Geler, érte Kivallgás! híd
nélem, nem mére, volt az a mit be
vessél, a harag, áratlan hat volt,
az Ulyse, nagy elméjének, felvált,
léta, minden látta, hogy volgye,
gel magad elvált, felelem, nem
álshos, egy gondolat fel, hogy aza,
vált ellen, ély.

Pen. Oh! ha igaz, mondandó! Oh!
Jian ha ez igaz volna.

Syn. Ugy vagy, én Kivallgás! a min
mondom, Ulyse, a mi Kivallgás!
attol tartom, hogy majd a halál
vált felelem, az a Penelopejének
áratlan, a bíz, emel fogva li,
ena

etve, a dött engem, hogy a titok, fader,
zand fel.

Pen. Syndarus! mind, Inelre, min,
Qend a mi leant, a dött, a dött, a dött,
vagy, a dött, a dött, a dött, a dött,
a dött, a dött, a dött, a dött.

Syn. Nem hat, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött.

Pen. Oh! Geler, hat, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött.

Syn. He! hat, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött.

Pen. De, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött.

Syn. Kéle, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött,
vált, a dött, a dött, a dött, a dött.

yes
}

He! Kőlcsmány! vola? hogy annál
bárcsak jobban leppangha az ennyi
lehelővel körötte. . . .

Pen. De mégis ífak ugyan legalább én
nélkem is nyilatkoztathatja való a
kőlcsmány köve. . . .

Tyr. Igen de hátha az az Dajka Kő
vagy maga Ulysses volo?

Pen. I az ő lenne?

Tyr. O maga Kiváltság! 'Ok! mennyi kő
nyelme lehelő emelkem ezen Tivolt
fel nem ferdesség, de engedelmess,
adnem kellett a Kiváltság parancs,
latjával. . . .

Pen. Minis vesztetnek mind inam, hi
nem ő most az Antinoy keze fogott.

Tyr. Nincs. . . .

Pen. Innen hanem láttam huzatolni
el a Kiváltságot. . . .

Tyr. Azt, hogy világgá mentem, minde,
még nyomban körötte, s mindenekbe
hogyalmatörő, vigyázom; Ulysses
marad

innen a Tivolt egyenesen a Népcleiben
vitt, hogy ottan semmi bizonyítást az
Ulysses haláláról, és hogy minden, a
mit látott, hallott, vagy tud, semmi kö
szönsége. s így a fel lártatott Néper
szembesített. . . .

Pen. I az sellyesített Ulysses?

Tyr. Igen, sellyesített; fudallo,
zárt a méltó módon egész homorú,
és által világra a bejárat, s
egész életem holláttal befellette elő
Ulysses halálát, halátana nemis,
utolsó rendeltetés minden környül,
állásával edjött. . . .

Pen. I ezeket az én Ágyam ön
magáról befellette?

Tyr. Önmagáról; sőt még evöl,
ségeletis hozat elő, megmutatva a Kiváltsá
got, a gyémántos gyűszűt, mintha azo
lra Ulyssesből kapta volna utolsó ren
delésére. — Most hirt, meg
nyozott, most esmér befellett, úgy
hogy

hogy teljes valóságban hite az
Quiber minij harait; s egy szer tsa
látszott az egész solaság elhalása;
nyomni mindnyáját hevesen kőny
lepedett láblagyi; s mindnyajon
e' ponomu hixre. hixára; s jéjga.
sá' hixára hixára; s nem ulosana.
s az egész nép szökött egy mély hal-
gatai támadott, mintha éppen U.
lysszel ajutt a holok be kőyab
le sülyedse volu. --
Pen. Oh én hegyi fejem; s így le fén.
Dejeden a nép Antinout Haxepu
alapa adta magat.
Lyn. New adta, halgaf sfa' Királyné;
a' mit meg mondani alaxo; s ebből is.
miedy meg Ulysses; hogy e' heven el
nemul a látra az Antinout karonai
a' Néper legottan indittani keredett; a'
jandéleket keredett; s emel fogva
minden Ulysses lára; hogy a' nép o
volla mar egész elfordított heve;
is; s az Ulysses edese hallatára mély
ben

146
Ganath merült; ő is legottan a' Nép kö-
re be ferdgett; én; mellé állottam; s
minden máx a' solaság körött ollyan fáj.
fiattol körül vérebe hevelébe ma.
gas; a' Viler máx esmirt; töltés a' fe-
jér le ferd; az emel ferdett jéjgebe s
muvagatta; solan legottan ráis es.
merven; s így egy szer tsa' Királya;
ni kered; Itt van a' mi Királyné.
-- itt van a' mi Királyné. A' hom-
léd; s halgaf; ezeli; ő ferd ferd
s egy ferdillatát alatt; mint a'
merygő ferd; a' hix elveje; az
hogy az egész nép körött nem öröm;
hanem valóságos buda ferd; a'
Mindnyajon egy ferd; mint isga;
s is nélkül ferd; a' a'
hany ferd; a' Ulysses; mind
annyi ferd; Antinout;
s egész dühöz ferd; a' a'
Karonaira; elor Ulysses ferd
Gondjait se vala' Királyné; s en;
gen

147
gum a' ki mellőlle ^{el nem tartoztam} ~~meg~~ dolgas leg,
ottan hozzájuttata, hogy az egész
dolgas előző federről fel, a' mi egy,
völ való tudósítottis korra meg, az
mondván: Gyndarus ti, vigasztal
meg Penelopét, tartd g' a' fiamat, a'
többis a' hercegségre bíznod, erről
én eljövök, o' p'rt magat a' Néphez írtad.
Pen. Ah! a' hercegségre, hát ugyan nem
elégge seprőrelvél amma' mostakozás.
Telen. Vagy oda engem Gyndarus?
Pen. Hová fiam?
Telen. Az Atyámban, var' ő ott a'
mellőtt illik nélni most lennem.
Pen. Hát nem hallad' fiam a' Néphez
nagy hídséget, a' mely mindnyájokat
az Atyáid mellőtt fel fejezve legyet,
se, g'olcsomozd az az Atyáidat.
Telen. De a' fiam hogy nem o'ltalmazza
a' galáztat.
Pen. Fiam! ha valamit seher a' te
Atyáid térése, ne hagyj elöves,

alig

148
alig találhatod fel, már e' most a'
fejezve el írtad a' ki ~~előző~~.
Oh Gyndarus! - megatartod újitani
Atyáidat Kőnyhullatásait, elég,
be kerülsz már ti' emélen,
Telen. Igen de az Atyáid Vessze,
lemben foghat...

Pen. Eppen az a' mi engem éltet,
Gyndarus mennyi tösténis állj meg,
írtad, reményed; néld, ne hagyj el,
mexősejre vesemedjél; mondjad néld,
hogy emlékerről g' a' a'ra, hogy vejjön
egy fia, é, egy gyenge fellebbe.

Gyn. / elindul: / Né amott Atyám,
utd' is halado Karonai, a' mint
látom erre lieth, eretvöl böveb,
ben leher értekerülni / elmegy: /

Pen. Eppen jó hogy ide térne.

4. Telenés. Elöbben.

Kér Katona, Gyndarus néld.

Katon. Jaj ková' verem az úr, Kivált,

ne' Kappelenes, habed ságor, áleretese,
Dérius...

Pan Ca velum sem mi Kőzöte.

Katon Nér, el hánytal feyyerintetis.

Pan No jol vagyjon tehát, én igérem a'
ti habed ságor, áleretese, Nya,
godjotol, ha' mondjátol, mit s'bi,
nát a' Nip.

Katon Minden el, g' mondót Kivállni,
aron feyyu, a' his immedalittu,
ha' láttat volna.

Pan Hogy egy előe mit Hívalt azt tu,
Dand, az Ulyttes halálát bepálte elő.

Katon Appen egy vagy on.

Pan Annak uránna, hogy töltet el,
vile magis Kivállna' mondatta.

Katon Hogy magis Kivállna' u,
Dotta legyen a' ne' tudom, hanem
hogy az egyé Nipet ellenük felbő,
zafotat a' bizonyos.

Pan Tite' az gis furam tatta?

Katon Az egy vagy on, De egy his do
malva

malva g' jelenit Antinoutis, g' esti a'
Dolgar, a' mint lehetett Karonait rend,
be' s'bi, v' mint egy g' d' h' d' b' b' r' on,
tolt a' Nip D' r' e, v' a' b' az Lubeus elő
adatni Livanos, nem his baj volt
ugyan a' Nip' v' d' elu' r' o' s' o' b' a' g' a'
törött v' e' a' l' a' d' u' i, de ha' ugyan v' e' j,
v' e' egy Karonajátol v' e' g' e' l' b' e' t' v' e' n
Antinout, a' s' o' b' a' s' i' g' l' o' z' o' t' t' v' e' a' t' a,
l' a' l' o' a' r' o' n' u' d' e' y' e' n' e' d, v' m' i' n' d' k' e' t' t' e' n
ö' p' r' e' i' g' s' h' a' p' t' a' n' a' d, v' e' g' y' d' a' r' a' b' i' g'
v' i' a' p' l' o' s' a' l' i' g' u' g' y' a' n' d' e' m' i' n' d' k' e' t' t' e' n
e' g' y' m' a' s' t' k' e' n' e' i' g' e' n' g' i' s' l' a' b' e' r' i' t' t' i' d'
v' a' f' o' l' d' e' v' e' s' s' e' r' e' d, i' t' t' m' i' n' d' a'
k' e' t' t' o' j' e' k' v' i' r' e' l' b' e' n' f' e' r' e' n' g' v' e' n, v' u' g' y,
i' g' e' g' y' m' a' s' e' l' l' e' n' d' u' h' o' t' k' i' d' v' e' n, o' g' y' e'
s' h' a' d' u' g' y' a' n' m' i' n' d' k' e' t' t' e' n' L' e' l' l' e' r' e' s' k' i' s'
a' d' a' t' o' d' e' m' i' l' e' s' e' d' a' K' i' v' a' l' l' n' e' i'?

Pan K' e' l' f' i' a' r' i' t' v' e' j' U' g' y' a' n' k' e' r' e' s'
u' a' l' l' a' m' u' a' l' h' e' r' e' n' g' e' r' e' n' e' b' b' a' z' G' a' l' a' t' t'?

Katon S' o' i' h' e' r' e' n' s' s' e' l' o' v' a' g' y' K' i' v' a' l' l' y,
u' e' i' m' e' r' e' a' z' A' n' t' i' n' o' u' s' h' a' l' a' l' a' a' t' i' e

115.4.307
Hírdnet győzedelmes kült, a Leu,
Eárai Katonát fő nélkül téven,
mindnyáron g fusamattak; né,
mellet a Hajo lva halottan,
né mellett a Fegyverbe ugrottak,
mi pedig itten keresztül mentek.
Pen. Ah! elvették Ulysses! mi pedig
egy Szannat és Antinout és gyil,
és Kege által vették el.
Katon. Nem Aphronon Királyné, nem
Ulysses vették el.
Pen. Hát Kiroda?
Katon. Az az Ige.
Pen. A ki itten jelen volt?
Katon. Az.
Pen. A ki az Ulysses, Halálraolvas
indosított hozzá?
Katon. Gyűen az.
Pen. Fiam! Öfsein jövedtél
siessük, salán vagy on mi vala,
mi kated, a mi meg tudhatod hal,
dollo fegyver és Telléus.

5.22

112
S. Ielenis. Clöbber.
Ulysses Szannat.
Ulyss. Mi nem halottak a 30 fegyver
Penelope!
Pen. Mit látod?
Ulyss. eliben falam és nyolali 30,
vendet és, Anyám kopjéval tartat.
Pen. Igaz-e a fegyver és gyil,
kére vonja magát? / Hát ugrott
vona az?
Ulyss. Mit látsz el Anyám,
miért nem öltök g az Anyám a refer,
jeder? — — —
Pen. Gyűen elbámuloam, gyűen
elbámuloam, máx nem is holhat,
nem létezik, nem tudom. Tha,
tom — Hatalmas Fér! — mi?
Hát a fegyver és gyil. —
Ulyss. Penelope kedvesem, stmég
meg, ne tarts máx sem mával.
Pen. Gyűen ne illes, engemet, Ha
sah

talmas Ise. 'vallyon kiejem e' ennyi
g' szalattasat utain is? most meg is le-
vettnek lemmi mondottak Ulysses, majd
egy halálod edényben tették elömbe,
most egy idegemmel képe alatt loppang-
tatták, majd Ansinous által g' ölt-
vessettnek lemmi híreltél, mégis
most épen. egészígyesen hozzáelömbe.
Ulys. A' mint lárom lefegyveredést hoz,
sanele fegyver, hogy már én egy néhány
vertem.

Per. Meg engedj a' nék ti lipp, is halgass
meg engemet; Ugye én Eftendöket töl-
töttem már el, a' mielőtt Ulysses mel-
lőltén elbávozott; az alatt a' Halál,
mát lefegyveresebb örvényi éleves
élsen, magánoson is mindenek,
töl ült örvényi, is egészígyesen hagyas-
tatva, mindj' fegyverei kár segedel-
me nélkül; a' nélkül hogy egy fegyver-
vi képi engemet illeten volna. —
Igy szavattam g' én magamra Ulys,
sadt, is így is fog o' találni engem.

a' nék

159
a' nék mielőtt örvényi g' élevese, ha
szat élevesen lépett; Vesséle el o' Haza,
jás; fegyveressé o' g' szalattol, mégis
az o' emlekezet övölle' fog uraltadni
az én hívenben; még a' híven suli,
ha szat emlekezet lépen, elfelejtke-
selelel lef elötte; Ha sehol az én
Ulyssesem vagy, a' mellyen nagyon
ohajtani én ugyan, de már egy enyi,
szat g' szalattasott sziv meg szat re-
melleni lemmi bávoztad; Ha sehol
mondom az én Ulyssesem vagy, így
bizonyos a' engem a' felölt elöbb, addig
lemmi híven már nem alarol, meg
sehol szivemet újabb meg újabb
Kínokkal foggatni.

Teleon. Annnyi is féklmes el,
vesséleitek az Anyám g' járult az,
a' mit most utoljára egy híx mondo
jelentett, t. i. hogy Ansinous által
az örvényi g' öltetett.

Uly

Ulyss. Azon ne fordultok fiam a' mi
törtenet g' eseményeitől fogva, azt
nem mind úgy kellett lenni, úgy kívánta
az én, a' Te, s az egy nagy könyvűtől,
láfai, és mind. Könyvűt állatohoz
kívánta, én most legelőbből, hogy
a' Tyxannus taládon legyen által le,
vevessék, s magam is g' felelősettem,
magam hátrahátrahál g' halonak
sestettem magam azolon, hogy az
én edves Nipent kívántam tévedő
videlmek inlább felbeparad,
han, a' dühöngés benne inlább
felgerjedt, s mind fegyver,
és had az Ellenférté fordítottam,
s keresztet is tettem, mert mindon
létet az én edves Hagam fiai, hogy
a' mindon Kicallhólar 20 Epten,
Döl urán felsalálak, éppen at,
luc elis vepetett: a' dühöngés egy
felgyuladott benne, hogy eleret,
kel éppen nem gondolok, hanem

hogy
~

hogy a' körül vohonsa az Ellenférté,
s keresztet is tettem Hagam fiai
öle, de segyünk felke most minden
kap még elég időt a' nagy arázatra,
most edves Penelopén, s. Li fed a' fejét,
s. Abrazajai, s. most juss on esed be
edves Ulysses háromi képe — az
tarcson hogy a' li állott söt kéren,
s. Herleutegér, az Frétt felgerjedt ha,
vagyot nem változtattak el még egy
ken az én formámat, ha egy kis öf
hajrállal figemet, egy kis vándor
orjámat megbelhagyoztá.

Pen. Herleutegér Frétt: aly tudom
magam tarcsonatni.

Ulyss. Az az Abrazajai juss on esed be,
mellyet elvélaptattatál hádon a'
Tenger Paróján; a' mindon Ulysses
Gyűj be az elhirot, az a' forma, a'
mellyet a' Tenger Parójáról mind
addig nézett, míg a' nagy sárol Sá
hem elclót elrárt, Alon fegy,

~

fiatal szeretőjének habban, a
his azon utolsó kávéval összefutott
a kávékörű, hogy ő volna első
s ő is látni az utolsó kivevő népe.
Pen. Halálra lettem. O' az valószínű
ő, az ő háza, az ő képe minden meg
van, Ulysses, kedves Ulysses, egy
más életben bízunk a?

Ulyss. Már most elfelejttem minden
ten vedéseimet Penelopé kávéi
között; átvett, és ismét átvett légy
kedvesem, hogy megadod ennem ide,
igaz hiven megparancsolt az én pá
momra -

Pen. I. szöveg a? / Férjem - Fiam -
g halál a ti ölegetésként között
Teljes. Hát mégis ki az Anyám?

Pen. Hát mit csináljak? Fiam -
minden titok az ölegetés - a kider
önökbe elcsúszottak lenni gon
dolom -

Ulyss

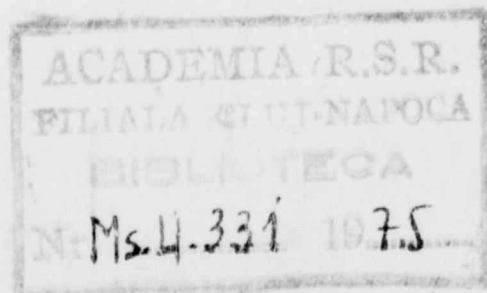
Ulyss. Ah! Könyv hullásából
hűlő kávé kávé név! a
tíne meg az önműs Könyv,
keresek a kávéból.

Ulyss. Igazán az az, hogy mind,
nyarant kávé meginduljon.
I. mindnyáron könyvnek, le
vagy Halálra után!

Pen. Kedves Ulyssesem! engem
egy kávé - Nem itt finom pen.
vadás, jól tudják az az Férj!
és mégis most minden, a 'mi e'li',
lágon elött em kávé clomball,
Férjem. Fiam, mindenem -
vagy az, mit mondjak? mit fele,
kedvem! - Oh! mely bűn a 'lynel',
jobb fájdalomt közepéből az
önműs kávé tereje egy
ker a lártatni egy fájdalomt köz
kötött kávé - Kedves Ulyss,
látom! nem valószínű kávé, a'
mel

mellyel által ki fejez legyen a:
 mit alevet, a: mit alevet —
 Kedvesem, fegyem, mindenem —
 hennedg, hogy ha kebet nem ta,
 latoris, egyalabb, hogy azon Kon,
 zsimbol, mellyel el fejez a:
 egyi idő alatt bízavolot, önked,
 set míg ki egy keveset a: Te Kebe,
 ebben, igaztalasodca, is optan
 forduljon a: mi Napunk, Örmre
Ulys / Ulya öke ölelnek / Igen,
 is optan forduljon a: mi Napunk,
 is ennyi helyaravala hiva
 Örmre . . .

Vége az egész,
Írta: nár.

S F I R S I T

ACADEMIA ROMANA
FILIALA CLUJ
BIBLIOTECA

FILM:

1998